Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)

Trung Bắc Tân Văn

中北新聞

MỖI NGÀY RA MỘT SỐ

	Nam	Sáu tháng	Ba tháng	Một tháng
Một năm	6$00	6$90	6$30	6$30
Các làng và				
Các công-sở	»	8.00	8.00	8.00
Sáu tháng	3.00	3.50	3.20	3.20
Ba tháng	1.50	1.75	1.60	1.60
Một tháng	0.50	0.60	0.55	0.55

Toutes les lettres destinées à la rédaction doivent être adressées au directeur 61 63, Rue du Coton, Hanoi	Fondateur : P. E. SCHNEIDER Directeur : NGUYỄN-VĂN-VINH Rédacteur en chef : PHẠM-HỮU-LỤC Administrateur gérant : NGUYỄN-V-LUẬN	Adresse télégraphique : TRUNG-BẮC-TÂN-VĂN HANOI Téléphone n° 280

Les abonnements partent du 1er et du 16 de chaque mois

ANNONCES

Réclames pages 4 colonnes du Supplément ... Maximum de lignes, mais pas plus de trente.

Une seule insertion . . . . 0 $ 50 la ligne
Par contrat annuel
Par centimètre et par insertion . . . . . 0 $ 15 le c/m
Réclame dans la 1re page . . . . 2 $ la ligne
Annonces judiciaires et légales. 1 $ 50 le c/m
On traite à forfait pour les contrats importants.

Kể từ ngày 1er Août 1926

Giá báo sẽ tăng lên như sau này:

Bán lẻ mỗi số	*Bốn xu*	*0$04*
Cả năm trả liền trước	*Tám đồng*	*8.00*
Sáu tháng	—	*Bốn đồng*	*4.00*
Ba tháng	—	*Hai đồng*	*2.00*
Một tháng	—	*Một đồng*	*1.00*

Những ông nào mua báo muốn hưởng giá cũ, còn có thể gửi tiền mua ngay từ bây giờ. — Bản-quán chỉ nhận bán giá cũ cho đến cuối tháng Juillet này mà thôi.

Đời đáng chán hay không đáng chán ?

III

Các nhà phản đối chủ-nghĩa « chán đời » thì bắc cái lý-luận rằng: văn-minh tiến-bộ không có làm cho người ta khổ-thống thêm lên bao giờ. 1. Cái nhu-yếu có thêm lên thì sự hành-động để làm cho mãn-túc những cái nhu-yếu ấy cũng thêm lên, người ta nhân thế mà càng phát triển được cái năng-lực vì-đại của mình thì cái khoái-cảm trong đời người cũng theo mà thêm mạnh. 2. Loài người nhân dự biết cái khổ-thống tương lai, mà sinh lòng lo sợ, nhưng mỗi một cái lo sợ lại có một cái hi-vọng ở trong; nói thật ra thì người ta nhân lo sợ mà được có hi vọng, vẫn không có gì là khổ-thống thêm cả. 3. Cái mình trong lý-tưởng của người ta tuy cũng có điều bị tổn hại, bị khổ-thống thật, song nhưng lúc cạnh-tranh được thắng lợi, nhân được thấy cái thành công vẻ-vang mà khoái lạc, tưởng cũng thừa đủ bù được với cái tổn hại, cái khổ-thống kia; nếu không khổ nhọc gì mà được thì còn sướng gì nữa; và cái mình trong lý-tưởng, tuy có bị chiết-thương mà người ta đã sản có cái thuốc hay chữa trị; càng tỏ-rức, càng khuất-nhục, càng khiến người ta biết phấn chí bền gan, mà hễ biết phấn chí bền gan, tức là trừ hết cái bệnh chiết-thương lấy được. 4. Vì cái cảm-tình chung mà người ta có cái khổ lây với kẻ khác, nhưng cũng vì cái cảm-tình chung mà người ta được có cái sướng lây với kẻ khác, cái sướng lây trong khi thấy kẻ đồng loại mình được hạnh-phúc cũng thừa đủ lấn được với cái khổ lây kia. Ngạn-ngữ Tây có câu: « Khổ lây cho người ta, khổ có phần nửa; sướng lây cho người ta, sướng tới gấp hai. » Cái cảm-tình chung của người bao giờ phần sướng cũng được nhiều hơn phần khổ vậy.

Cứ các lời bác-luận đã giải ở trên, thì những lý-luận chán đời cũng không thể nào thành lập được; nhưng đó là thuộc về phạm-vi triết-học, ta chưa dám đoán định bên nào là phải, bên nào là không. Ta chỉ nên nghĩ rằng: Ta đã không thể không sống ở đời, đời có ta, ta có đời, bỏ không được thì chán có ích gì; ta chán đời chẳng những là ta phụ đời mà chính ta lại tự làm khổ cho ta nữa. Vả lại ta là một phần-tử trong nước ta, trong thế-giới ta; nước ta, thế-giới ta thịnh hay là suy, giàu hay là nghèo, trị hay là loạn đến nhờ ở các phần-tử trong đó, là chúng ta đây có nghị-lực cùng không vậy; nếu mình đem thân lánh ra ngoài đời, một người như thế, trăm nghìn người cũng đều như thế, ở đời mà ai cũng ra mặt chán đời cả, thì tình hình trong nước, trong thế-giới sẽ ra thế nào? Thử hỏi ta bảo ta lánh ra ngoài đời thì liệu ta có lánh được cả những vật ta cần dùng hàng ngày ở đời hay không? mà những vật ta cần dùng đó ta bởi đâu mà có? chẳng phải là công cuộc của người đời du? Vậy nếu mình còn cần dùng đến người đời mà mình lại chực lánh ra ngoài đời, tức là mình vỗ nợ đời mà không trả đó. Cho nên cái nghiệp con người ta ở đời là phải làm, cố công cùng sức mà làm, ngậm đắng nuốt cay mà làm, làm cho kỳ béo gan cạn máu, làm cho đến tay rã óc rời mà nhằm mắt chết đi, cũng cam rằng ở đời đã trả nợ đời, không còn để chút sức thừa cùng với cái thân tàn mang xống cửu nguyên. Trong sách Tây có câu: « Người ta sinh ra không phải là để hưởng sự sung-sướng, mà chính ra sinh ra để chịu những sự khó-nhọc gian-nan. Ta phải ra gánh việc đời cũng như là khi ta ra xông-pha ở nơi trận-mạc, phải can-đảm phải mạnh dạn, không nên tự hỏi rằng đến khi mình trở về thế nào, vì nếu có bị thương nặng đấy, ta tưởng cũng có người trông thấy vết thương của ta. »

Hỡi những người đã chán đời, đang chán đời, cùng sắp chán đời kia ơi! Chúng ta đã sinh vào đời thì chúng ta nên làm sao cho cái đời mình sẽ không phải là đời vô ích; mà cái đời kia có ta cũng không phải là thừa, chúng ta cứ nên vững lâm mà làm việc, làm cho trọn nghĩa-vụ mình đối với nhà, đối với nước, đối với thế-giới, như thế thì không những là ta với đời không phụ, mà ta lại thấy ta được vui-vẻ trong lòng; khi đã biết hưởng cái thú vui ấy, chắc cái bụng chán đời của chúng ta sẽ ngượi bớt dần dần, mà rồi sau trong con mắt chúng ta nhìn cuộc đời thấy là có vẻ lạc-quan, chứ không có cái gì là vẻ bi-quan như trước nữa.

T.

Việc Thế-giới

(ĐIỆN TÍN)

Ngày 28 Juillet 1926

Việc nước Pháp

Các bản dự án tài-chánh của tòa nội-các mới

Trong các bản dự-án tài-chánh có định sửa đổi lại thuế gián-thu thep cái số nhân 6; tăng thuế về các đồ uống; tăng thuế về sự vận-tải bằng hỏa-xa; tăng thuế về xe ô-tô; tăng thuế vận-tải về đường sông hay đường bể trong các hải-cảng của nước Pháp với nhau; định thuế về cả tiền buôn bán xuất-cảng cũng phải chịu số thuế về số tiền buôn bán, mà ngạch thuế ấy định là 1,30, song ngạch thuế về xa-xỉ phẩm, vẫn định để là 12 %.

Trong bản dự án định rằng có thể dùng sắc lệnh mà sửa đổi lại ngạch quan thuế, sau này nghị-viện sẽ có quyết nghị về một bản luật về việc ấy. Thuế về các ngân-phiếu, về hạng động-sản hiện nay là 12 %, sẽ tăng lên làm 50 %; nhưng thuế về việc thuyên-chuyển ngân-phiếu sẽ giảm xuống làm 50 centimes %. Thuế về di sản cũng sửa đổi lại, thuế ấy định từ 35 % đến 40 / tùy theo họ xa hay họ gần; tiền thuế về di-sản sẽ đổ vào quỹ hoàn-trái.

Thuế về tiền lời kỹ-nghệ và buôn bán, thì phải nộp từ 15 francs về các số lời 80 francs, cho đến 10 % về các số tiền lời quá cái số 50.000 francs. Số tiền lời về ruộng đất thì tính theo cái giá ruộng đất có thể cho thuê được. Thuế về tiền lương bổng định là 12 /., song những lương bổng dưới 40.000 francs, thì không phải tăng thuế.

Thuế thô-trạch định là 18 /. ; thuế về lợi tức giảm xuống làm 30 /.. Cái số kiểm-duyệt việc thâu tiền lợi tức trái đơn bãi đi.

Trong bản dự án có xin trù 668 triệu để tăng lương bổng các viên-chức.

Một cuộc bay

Một cái tàu bay buôn bán chở 3 người hành-khách, và 200 kilos bay được 400 kilomètres từ Paris đến Strasbourg trong 1 giờ 47 phút, tính ra mỗi một giờ bay được 224 kilomètres 280.

Việc nước Bỉ

Tại cuộc hội-nghị quốc-tế về hình-luật, họp ở Bruxelles, đã ưng-chuẩn việc đặt một tòa tư-pháp thường trực để xử các việc án quốc-tế. Các đại-biểu Nam Mỹ không ưng việc ấy.

Việc nước Nhật-bản

Các quan phó tổng-đốc các tỉnh hiện nay đương họp ở Tokio. Quan thượng-thư bộ Nội-vụ có nhờ các đại-biểu nên giảm các sổ chi-tiêu ở các tỉnh; các sổ chi tiêu ấy từ năm 1910 đến năm 1926 tăng lên gấp bốn, quan thượng-thư nói các công sở nên trình những sự chi tiêu thái-quá, và nên kiểm-nhận mới được.

Nhật-bản bắt đầu vận động, mong việc nước Nhật điều-đình với nước Nga về việc đánh cá, e sau thành-công, vì nước Nga yêu cầu những khoản nặng nề quá. Có lẽ nước Nga định thời không điều-đình về việc nữa.

(Indopacifi)

Giải đáp những điều pháp-luật

LỜI HỎI. — Xin ngài giải đáp cho tôi việc sau này: xin đa tạ.

Tôi làm nghị-viện, muốn xuất tiền ra mua một tay súng.

1. Tôi làm giấy lên kêu quan Thống-sứ mà mua có được không? hay phải kêu quan Công-sứ ở tỉnh nhà, 2. Sau khi mua được, tiền thuế có phải nộp không? phải nộp bao nhiêu? 3 Nếu chỉ dùng súng bắn chim có phải xin phép không? và nên dùng thứ súng nào tốt.

LỜI ĐÁP — Việc mua súng đi săn, trong báo đã bai lần giải đáp rồi, bản báo không phải giải đáp lần thứ ba nữa.

Ông đã là nghị-viên thì có quyền được mua súng không mất tiền thuế gì cả, chỉ phải xin phép thôi, nhưng đã là nghị-viên thì giấy phép thế nào cũng được.

Sáng sáo tốt, câu ấy ông hỏi ra ngoài pháp luật, không thể trả lời được.

Việc Trung-hoa

Ngày 23 Juillet

Chính phủ Dân-quốc với nhà Mãn-thanh

Một người cựu thần nhà Mãn-thanh là Trần-bảo-Tham ở Thiên-tân đến Bắc-kinh thay nhà Thanh vận-động với chính-phủ Dân-quốc xin khôi phục các đặc quyền xưa để, giả lại cho nhà Thanh những tài sản và sung công cả. Việc đó khiến cho người Trung-hoa và ngoại quốc đều chú ý. Bởi vì việc ấy bộ nội vụ có quyết nghị bốn điều sau này:

1. Phế-Nghi (tên vua Tuyên-thống) phải bỏ hẳn danh hiệu hoàng-đế; 2. việc xử đối do chính phủ tự động; 3. sự tuyệt việc phát hoàn-tài-sản của hoàng thất, chỉ lấy một phần nhỏ công sản mà thôi; 4. những cái tinh cựu lịch sử sắp cho mà thôi; 5. những tấn cấp đối vua đó chỉ là phẩm trông nam giữ gìn, chuẩn cho Phế Nghi chỉ được lấy cái tư cách là bình dân đến tế lễ.

Ngô bội-Phu với Đường-kế-Nghiêu

Ngô bội Phu có điện cho Đường-kế-Nghiêu ở Vân-nam, mau mau mang quân đánh Quảng-tây để khiến-chế hộ cái thế lực quân Bắc phái Quảng-đông. Ngô tỏ ý muốn cây Đường phòng ngự quân cộng sản ở miền lây nam.

Việc vận-động bỏ tinh-giới

Các dân-đảng Quảng-đông, Phúc-kiến và Giang-tây lấy lẽ nếu cứ để cái chế-độ chia ra từng tỉnh một, thì chỉ là cái mồi để gây nên bè kia đảng nọ, cùng nhau tranh-chiến làm cho nước nội-loạn không bao giờ thôi; Vậy sáng nhau vận-động để bỏ tỉnh-giới.

Chiến-phí của liên-quân

Ngô-bội-Phu định chiến-phí của liên-quân, mỗi tháng là ba trăm vạn đồng, nhưng cách trù hoạch ngân chẳng khó-khăn lắm.

Nhật-bản mang thêm quân đến miền Bắc

Vì chính-phủ Nhật-bản thấy chính-phủ Nga bắt đầu vận-động ở miền bắc Trung-hoa, sợ có hại cho thế lực của mình, nên đã định sẽ phải thêm ba đại đội đến đóng ở đó.

Nỗi quẫn-bách về tài-chính

Vì tài-chính quẫn-bách không trù tính vào đâu được, nên Cố duy-Quân tổ-chức tổng-trường tài-chính Lương-sĩ-Gi đương vận-động để thay chức ấy.

(Dịch báo Tin)

DƯ LUẬN

Một bức thư ngỏ kính gửi trình ông hội-trưởng hội giáo-giới tập ích nói về mấy điều bất-tiện cho giáo-chức ở thôn-quê

Thưa ngài,

Các ngài cao-xa chắc những điều bất-tiện cho giáo-chức ở thôn-quê không thường cho lắm, vậy tôi dám thay mặt anh em đồng-sự tỏ bày cùng các ngài mấy điều bất-tiện sau đây rất mong các ngài lượng xét, trù cách nào làm cho chúng tôi tránh được những sự bất tiện ấy. Chúng tôi lấy làm cảm ơn lắm.

Này sự học đã mở-mang, từ thành-thị đến nơi thôn-quê, dân đâu cũng có đi học cả, nhưng vì sở cung-cấp Bảo-hộ không đủ chi-tiêu cho hết thảy các trường nên chia làm hai hạng: 1· một hạng trường thuộc về sổ dự toán Bảo-hộ, 2· một hạng về quĩ hàng tỉnh (fonds concours). Những giáo viên ở các trường thuộc về sổ dự-toán Bảo-hộ thì tôi thiết tưởng không có điều chi bất tiện, duy những giáo-viên ở các trường dân chịu tiền, thì chịu nhiều sự bất tiện lắm.

1· Bất tiện về sự đi lĩnh giấy bút sách vở — mỗi năm thường hai lần quan Công-sứ gửi giấy bút cho các trường dân chịu tiền, những giấy bút đó không gửi ngay thẳng về trường cho như các trường thuộc về sổ dự-toán Bảo-hộ, mà trường gửi về phủ, huyện, các quan phủ huyện lại sức giấy cho các giáo-viên lên nha lĩnh về như vậy, những trường gần phủ huyện thì không có điều chi bất-tiện cho lắm, nhưng còn những trường cách xa phủ huyện hàng mười mười lăm kilomètres thì không tiện lắm. Nhất là những nơi không có xe, đợ đến chỉ nhật hay thứ năm, thầy giáo lên được nha lĩnh được gói giấy bút đem về đến trường thì vừa-vặn quá. Hôm mất trời đi vậy, phải hôm mưa nắng thì thật là cực. Bảo rằng đợi hôm nào mát sẽ đi, nhưng thất trời thay đổi thất thường biết đâu mà lượng trước, và phủ huyện còn phải lấy chữ nhận thực để gửi lên tỉnh, nên giấy, sức đường hạn ngày lên lĩnh. Như vậy thì tránh sao khỏi sự vất vả đã nói trên. Tuy thứ năm chỉ nhật được nghỉ, nhưng về nhà còn phải chữa bài soạn bài, lại gặp phải hôm đi lĩnh giấy bút như thế, về thứ là một nhọc mà công việc thêm bề bận.

Không những sự lĩnh giấy bút mà thôi, mỗi khi phát sách cho nhà trường cũng vậy, sự đi lĩnh sách về cũng bất tiện như thế, lắm khi đương ngày học, tiếp được giấy sức của quan phủ huyện bắt lập tức đi lĩnh ngay không được chậm trễ. Như vậy rất ở bọt tốt mùa-án Nhà-nước phải cho nhà trường một quyển lịch annam, mà giấy sức bắt thầy giáo phải lập tức thân hành lên nha lĩnh để kịp để giấy biên nhận lên tòa. Những lúc đó thật khó nghĩ quá, đương ngày học mà giấy bắt thân hành lên lĩnh ngay thì làm thế nào! bỏ trường mà đi thì không đành, giải giấy xin phép đi, thì không kịp, đợi đến chủ-nhật, thứ năm thì thành ra không tuân sức của các quan phủ, huyện. Vậy bắt làm thế nào cho được ổn-thỏa mọi bề? Nhưng vậy mà bảo là không bất tiện cho giáo-chức thôn quê sao được.

2) Bất tiện về sự lĩnh lương — Lương các giáo viên thường giao về phủ, huyện, hoặc mỗi tháng, hoặc hai tháng ba, gặp ngày nghỉ lên lĩnh lương thì lắm lúc chưa có, tàu thì có Thứa hay có Lục giữ việc phát lương còn đi vắng, xe-xôi lắc đắc đi hàng hơn mười kilomètres, lại trở về không! Nhà giáo tên hồng-lĩnh gì, chỉ trông cậy vào lương mà chi tiêu mọi việc — trẻ người già có sung-túc thì không kể — lúc đi lĩnh lương gặp sự ngăn trở như vậy thì sao cho khỏi bực mình. Đã hay chẳng lĩnh trước thì lĩnh sau, nhưng không khỏi không có sự bất tiện về đường đi lại.

Thưa Ngài, còn sự bất tiện khác nữa, nhưng là sự nhỏ-mọn không thiết-yếu, nên không dám làm rườm tai các ngài, những sự bất tiện kể trên, phần nhiều anh em chúng tôi ở thôn quê phải chịu: anh em chúng tôi rất mong tránh khỏi, vậy dám học-bạch xin Ngài lượng xét cho chúng tôi cảm ơn lắm lắm.

H. Đ. L.

VIỆC HANOI

Thời-tiết

7 giờ	29 độ
15 giờ	34 độ

Giá thóc gạo :

Gạo hạng nhất, một tạ	10 . 50
nhì,	9 80
— ba,	9 50
Thóc hạng nhất,	5 75
Cấp ngô	4 65

Giá bạc. — Kể từ ngày 30 Juillet 1926, giá bạc ở kho Nhà-nước định là 2 3 ' 60

Thị giá quốc trái.

Ngày 27 Juillet 1926

3 /..	ngân dân		80 f. 45
3 /.	hoãn dân		85 f. 4
4 /.	vĩnh viễn	1917	45 f. 75
4 /.	»	1918	44 f. 40
6 /.	»	1920	62 f. 95
5 /.	hoãn dân	1920	71 f. 00
4 /.	»	1925	98 . 00

Ngày 29 Juillet 1926

3 /.	vĩnh-viễn	47 f. 75
5 /.	1915-1916	50 f. 90

Bệnh dịch tả. — Bệnh dịch tả mấy hôm trước đã bớt nhiều, tưởng sắp đến ngày tiệt nọc. Ngờ đâu mấy hôm nay lại tấy khích thêm, mà không khéo cái nạn ấy lại còn có thể kịch hơn nhiều nữa, vì độ rầy kì lại từ tung, nạn dịch tả ở các nơi bị lại tắt đi lan ra, mà truyền về nơi thành-thị đó-hộ như Hà thành ta. Vậy hà con ta nên phòng-bị lấm mới được, chớ có trông dịch đã bớt mà khinh thường.

Máy bay bọn đô. — Chiều hôm kia, hai chiếc phi-cơ và một chiếc thủy-phi-cơ bay xuống Bãi-đương để xét xem có thể bọn đô đó cho ở Bạc-liêu được chăng, nhưng vì lực, chỉ có trên trời đương nước, nên lại đều phải bay về cả.

Tại vào ban sư-phạm ở ba Thượng-du. — Đến ngày 10 septembre 1926, hồi 7 giờ sáng, tại trường Sư-phạm Hanoi, sẽ mở kỳ thi nhập học-sinh vào năm thứ nhất ban sư-phạm miền Thượng-du, gọi « *Section normale de la Haute Région* »

35 học-trò định lấy vào nhiều nhất là 20 người.

Các thí-sinh phải quán ở miền Thượng-du, hạn tuổi tính đến ngày 1er octobre 1926 phải ít nhất là 16 tuổi, nhiều nhất là 22 tuổi.

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại Học Cornell)

Đơn xin thi phải viết vào giấy tim-chỉ, gửi đến ông Đốc trường Sư phạm Hanoi trước ngày 1er septembre 1926, phải định theo cái giấy sau này:

1. Giấy khai-sinh;
2. Giấy của quan coi-trị nhận thực thì sinh là con nhà tử-tế;
3. Giấy nhận thực là có sức khỏe;
4. Bằng Sơ học Pháp-Việt; nếu bằng ấy chưa lấy thì phải có giấy của quan Thủ hiến học-chính chứng thực rằng thí-sinh đã đỗ bằng ấy rồi.
5. Giấy của quan Công-sứ hay quan coi đạo bảo rõ thí-sinh ở nhận thực rằng thí-sinh có biết một thứ tiếng bản-thổ (tiếng Thổ, Mán, Mèo, và vân vân).
6. Giấy cam-đoan do người cha hay người đỡ đầu thí sinh nhận rằng nếu sau này thí sinh không có ở gì chính-thức mà bỏ học, hay phải đuổi, hay sửa làm việc với nhà nước ở các miền Thượng-du cho trong 10 năm, thì phải hoàn lại số tiền đã được hưởng trong khi tòng học.

Tin nước. — Đê Nghi-tàm (Hà-đông) chỗ km. 5, đường Hanoi lên, cũng thấm-lậu. Nhân dân đang hết sức hối-hả.

— Đê Trèm (Hà-đông) cũng thấm-lậu, hiện đang cứ sách.

— Đê Gia-quất và Ái-mọ vỡ tí-ngạn sông Hồng-hà xóm qua, thì một phần tỉnh Bắc-ninh, phía Nam sông Luống, tỉnh Hưng-yên, Hải-dương đều bị lụt. Tại hai nơi vỡ ấy, mặt nước ngoài sông, và mặt nước trong đồng chênh nhau độ 5, 6 mètres.

Nhân dân đều chạy lên mặt đê.

— Hai chỗ vỡ ở hữu ngạn và tả ngạn sông Luống, làm lụt cả miền nam tỉnh Hưng-yên và một phần tỉnh Thái-bình.

— Bìa tả ngạn sông Hồng-hà, khoảng Phú-thọ — Việt-trì vỡ một chỗ, làm lụt mất cái ngăn nhỏ ở Phú-thọ (Bạch-hạc và một phần Lâm-thao).

— Bên tả ngạn sông Lục-nam mé trên Sept-Pagodes cũng vỡ một khúc nhỏ.

— Bên hữu ngạn sông Đà, mé trên Sơn-tây cũng nguy lắm, rình vỡ.

Khắp các đê có nhiều chỗ thấm-lậu lắm, một vài chỗ lắm.

— Ở Sơn-tây dương hết sức đắp bịt những chỗ thấm-lậu.

— Thành-phố Hòa-bình đã bị lụt.

— Ở Việt-trì cũng lụt, sở sen-đầm đã phải chạy đi nơi khác. Đường Việt-trì — Tuyên-quang ngập sâu 1 m. 50.

— Đê Văn-giang cũng tràn.

* *

— Đường hỏa-xa Hanoi — Haiphong cũng lụt. Từ chuyến xe-hỏa chiều hôm qua, không đi được nữa.

— Đường Hanoi — Bắc-ninh bị nghẽn từ km. 7 đến km. 9, nghĩa là về khoảng Gia-lâm.

— Đường Hanoi — Yên-bay bị nghẽn từ km. 6 đến km. 8, và vào chỗ km. 72 (Việt-trì Tiên-kiên).

— Từ ngày hôm nay, 30 juillet, xe hỏa từ Hanoi đi Haiphong, Việt-trì, và Bắc-ninh, chỉ đi được đến Gia-lâm là cùng.

Mỗi ngày có năm chuyến đi vào những giờ sau này: 7 giờ 30 — 11 giờ 42 — 13 giờ 50 — 18 giờ 05 — 20 giờ 34, và năm chuyến về, vào những giờ sau này: 5 giờ 43 — 7 giờ 13 — 11 giờ 03 — 15 giờ 39 — 19 giờ 04.

— Đường Gia-lâm đi Văn-giang lụt sạch.

— Đường Nam-định đi Tân-đệ cũng lụt.

— Đường đi Tam-đảo do cầu sông Luống không đi lại được. Nếu không vỡ ở Phúc-yên, thì có thể đo đường Trèm đi Tam-đảo được.

— Con đường số 59 từ Nho-quan đến Chinè bị ngập từ 20 đến 40 centimètres nước.

* *

Vì vỡ mấy chỗ đã đăng báo, nên nước sông hôm nay đã thấy bắt đầu xuống dần.

Tại Hà-nội, nước sông Hồng-hà trưa hôm qua đo được 11m83 thì 10 giờ sáng hôm nay sút xuống 11 m 58. Thế là rút được 25 phân.

* *

Hồi 5 giờ 30, mực nước sông Hồng-hà ở Hà-nội là 11 m. 40. Thế là so với hôm qua thì hôm nay đã rút được 53 phân. Xuống khỏi chân đê con chạch mới đắp rồi.

Ngạch Thừa phái. — M. Phan-huy Uẩn, thừa-phái huyện Vụ-bản, nay đổi đi huyện Mỹ-lộc.

M. Ngu Ôn-Viên, thừa-phái tại dinh quan Án Nam-định, nay đổi sang dinh quan Tuần.

M. Nguyễn-hữu-Phái, thừa-phái phủ Xuân-trường, nay đổi về dinh quan Án Nam-định.

M. Nguyễn-huy-Nhuận, thừa-phái huyện Mỹ-lộc, nay đổi đi huyện Nam-trực.

M. Lưu-đình Kỳ, thừa-phái huyện Phù-ninh (Phú-thọ), nay đổi đi châu Bằng mạc (Lạng-sơn).

M. Bế-Vị, thừa-phái châu Bằng-mạc, nay đổi đi châu Bảo lạc (Cao-bằng).

M. Nguyễn-Kiên, thừa-phái châu Bảo-lạc nay đổi đi huyện Thanh-miện (Hải-dương).

M. Chu-duy-Cầu, thừa-phái huyện Thanh-miện, nay đổi đi huyện Phù-ninh.

M. Đỗ-văn-Tung, cựu học sinh năm thứ ba trường Bảo-hộ, đã trúng tuyển kỳ thi thừa phái ngày 16 Juillet 1926, quán làng Trà-khê, phủ Xuân-trường, nay bổ thừa-phái hạng ba, hàm tòng bát phẩm văn giai (8.2) và bổ đi huyện An-dương (Kiến-an).

M. Đinh-như-Đán, cựu cai binh ở Pháp về, quán làng Hàn-giang, huyện Cẩm-giàng nay bổ thừa-phái hạng năm, hàm tòng cửu phẩm văn giai (9.2) và bổ đi tòng-sự tại dinh quan Quản-đạo Lai-châu.

MUỐN BÁN

Một bọn xe ô-tô cũ, các kiểu, giá rất rẻ.

Hỏi tại S. T. A. I. phố Henri Rivière, Haiphong.

5.728

TRẢ TIỀN BẰNG CON-NIÊM

(Paiements en timbres-postes)

Nhiều ông gửi tiền trả báo-quán bằng con-niêm, sự ấy thiệt cho báo-quán lắm. Vậy có lời trình các ngài trả ra những tiền đổi chỉ ở, còn thì báo-quán không nhận gì trả bằng con-niêm cả.

Lại chuyện rùa vàng. — Đỗ-v-Thương, 26 tuổi, ở làng Tế-xuyên, (Thái-bình) và Phạm-v-Hồ, 33 tuổi, ở làng Dịch-vọng (Hà-đông) bắt được trong mình số con rùa vàng giả và một cái kéo, đương rình lừa đảo người ta, vậy đã phải bắt giam xét.

Hút bao giờ hết. — Nguyễn-văn-Du 15 tuổi, về gia-sư, vô nghề-nghiệp, can việc ăn cắp 25 gói thuốc lá Mélia của hiệu Hà-thịnh, số 48, phố hàng Bồ, nên đã bị bắt giam xét.

Bị thừa nợ. — M. Nguyễn-Ứng, tham tá ở Lục-lộ, ở số 108 đường Huế, bị kiện về nợ, nên đã phải bắt.

Việc khai-sinh. — Theo lệnh quan Biện-lý sẽ mở thêm để cho xét về việc M. Lê-văn-Hoạt xin sửa lại giấy khai giá-thú.

CHÁN ĐÀN-BÀ

Phần nhiều người ở đời lắm khi thường vẫn nói «Chán Đàn-Bà» mà những lúc túc-bực vì nỗi Đàn-Bà, mà nào chán có tránh khỏi được dứt hẳn đâu? Muốn biết cớ làm sao? Xin quá bộ đến rạp Cinéma Palace Hanoi sẽ rõ chuyện đầu đuôi.

Phim ảnh hài-kịch này bày-tỏ lắm đoạn túc cười và lại nhiều nỗi bực-giận sự túc cười, bực-giận ở trong chuyện này chẳng qua chỉ nảo-động lòng người xem, trong một vài tiếng đồng-hồ lúc thư-nhàn tiêu-khiển vậy!

Chuyện Chán Đàn-Bà này chiếu tại rạp Cinéma Palace Hanoi từ thứ tư 28 Juillet đến thứ ba 3 Août 1926.

AI LÀ NGƯỜI BẮC KỲ CŨNG CẦN PHẢI BIẾT!

Một quyển sách có 3 đạo nghị-định của quan Thống-sứ Bắc-kỳ:

1° *Ngạch thuế-thân ở Bắc-kỳ sửa đổi lại.*

2° *Việc khẩn đất ở miền trung-du và thượng-du Bắc-kỳ.*

3° *Ngạch thuế điền-thổ sửa đổi lại.*

Mỗi quyển . . . . . 0$15
Tiền cước thường . . 0,05
Tiền cước Recommandé thêm 0,10

Thư và mandat gởi cho:

M. LÊ-NGUYÊN-ÚC
61-63, Rue du Colon
HANOI

PHONG-THẤP-BỆNH

CỦA QUAN

Y-khoa Bác-sĩ MAURICE LOUBET

Thương binh 4/4 nặng cũng Bắc-đẩu bội-tinh. Nguyên chuyên về ngoại-khoa tại bệnh-viện Tunis, Fes, Rabat, Casablanca Port-Saïd (Ai-cập) Huế.

Ngoại khoa, hộ-sinh, chữa mắt và các thứ bệnh lậu, bệnh giang mai

Các bệnh bệnh: Buổi sáng 7 giờ đến 9 giờ — chiều 16 — đến 17 —

KHÁM BỆNH: 1 Gái 3 đồng một lần

XIN GIẤY LÀM CHỨNG: 0$1 1 tờ

Phòng thăm bệnh tại ĐƯỜNG GIA-LONG, 61 (gần nhà số 236 (

TRUNG BẮC HỌC HIỆU

Phố Nhà-thờ (Rue G. Lamblot) số 22. Máy nói số 150

Hiệu-trưởng: PHẠM-HUY-LỤC

Là trường Sơ-học kiêm-bị có đủ năm lớp như các trường Pháp-Việt nhà nước và có những lớp luyện-tập các nam nữ học sinh thi vào trường Bảo-hộ và các trường nam và nữ sư-phạm.

Giấy xin học gửi đến Trung-Bắc Học-Hiệu.

Lốp xe đạp. — Sở Cảm đã cho làm biển-bản về việc M. Ba-v-Minh, ở số 19, đường Doudart de Lagrée, thua một người tên nhiếc xe đạp của mình.

Đồ vàng bạc. — Phạm-văn-Minh, 16 tuổi, đi ở, can việc ăn cắp đồ vàng bạc của M. Lê-văn-Ngọc, 45 phố hàng Long, nên đã bị bắt giam xét.

Khẩn bàn và khẩn ẩn của ai? — Ngày hôm 29 vào hồi 11 giờ rưỡi, Nguyễn-văn-Khang, 21 tuổi kéo xe số P.D.H 6 ở Thịnh-hào đến sở Cảm nộp một cái khẩn bàn và người hai cái khẩn ẩn bỏ quên ở trên xe. Cũng ngày hôm ấy, Lê-trung-Cư, làm bồi cho M. Fournerand làm cho Công-ti hỏa-xa bên Gia-lâm, đến khai mất những vật kể trên ấy vào hồi 9 giờ sáng.

Mất trộm máy ảnh. — M. Bernard ở đường Puginier số nhà 33, mất trộm một cái máy ảnh đáng giá 2.000 quan.

Muốn bán một cái nhà số 85, phố hàng Cỏ (Gambetta).

Hỏi ở đấy. 5730

LẠI HẠ NỮA

Bây-giờ bán-hiệu lại bán hạ-giá cả các thứ vải phin trắng đăng cực đẹp nữa.

Vải phin trắng dăng vừa 0$34 một thước.

Vải phin trắng mỏng dăng tốt 0$43 một thước.

Vải phin trắng mỏng thượng-hạng 0$50 một thước.

V. DEMANGE Hanoi

CHỈ CÓ MỘT THỨ THÔI

Thuốc đau mắt vàng nổi tiếng hiệu mà quý-khách đã hoan nghênh bấy nay thì ở trên lọ thuốc phải có biên rõ « COLLYRE JAUNE selon la formule du Dr Cassaux ».

Thuốc cũng vàng, giấy giản lọ cũng vàng mà giấy học cũng vàng, các quý khách nên đòi bằng được như thế thì mới khỏi nhầm. 3009

Tại hiệu BẢO CHẾ MONTÈS có bán:

CHLORATE DE POTASSE dùng làm pháo.

L'ALUN de CHROME dùng để thuộc da.

ACIDE FLUORHYDRIQUE dùng để đúc thủy tinh.

CARBONATE D'AMMONIAQUE et VASELINE dùng cho các hàng bánh nổi tiếng 3001

ĐÁM CƯỚI NÊN ĐI Ô-TÔ

Xưởng Aviat — Hanoi

Có cho thuê ô-tô lịch-sự 306 một ngày. Không hề tiếc năng, và tiền đưa hay 9 p. 20 một kilomètre, mà 300 km đi thương thì 6 p. 10 một cây.

Tin sau cùng

Đê cây nước ở Cao-lv

Sau mấy trận mưa đê đột mới rồi đã xảy ra nạn đê cây nước ở bắc-bộ Cao-lv, trong châu Kosbu, đất bị sụt.

Cả xây ra 200 sự rồi ro lại đến người, 17 người mất không thấy tăm tích.

Nhà máy nỗ ở Tây-ban-nha

Một nhà máy chế chất hóa học bị nổ. Một người chết, 12 người bị trọng thương.

Tòa một-các tại nghị viện

Ngày hôm qua ban tài-chánh nghị-viện M. Poincaré phân-trần mọi lẽ, bỏ 20 vé đối với 12 vé ưng bàn đến các khoản trong hồn dự án tài-chánh. Có 6 ông bồi-viện không bỏ vé. Ban lấy bỏ 10 vé đối với 10 vé (?) phản kháng bản dự-án của đảng xã-hội.

(*Indopacifi*)

TIN NƯỚC LÊN XUỐNG

Trên sông Hồng-hà

	29 Juillet hồi 6 giờ	29 Juillet 18 giờ	30 Juillet hồi 6 giờ
Lao-kay	78.14	78 14	77.89
Yên-bày	29.86	29 41	29.26
Việt-trì	16.00	15.96	15 77
Hanoi	11 84	11 90	11.65
Vạn-yên	18.50	18 50	17 10
Bèn-binh	9.33	9 33	9 33
Tuyên-quang	10 40	9.75	9 00
Phú-đoan	24.50	24.32	23.86
Phố Yên-bình	2 60	2.30	1.30

Nước vẫn xuống.

Trên sông Thái-bình

	29 Juillet hồi 6 giờ	30 Juillet hồi 6 giờ
Thái-nguyên	21.46	20.76
Lẻn	6.00	6.00
Phả-lại-thượng	5 90	5.85
Bến-châu	5.94	5.78
Phả-lại	4.81	4 81

VIỆC BẮC-KỲ

CẦU-GUỘT (Hà-đông)

Sao nhâm thế? — Mấy hôm nay thấy ở trước cửa một nhà bán có một tờ giấy yết thị không hiểu là của kẻ nào dán ngầm vào đó. Xem ra thì là một tờ nói về thời tiết năm nay độc lắm, những là trong tháng năm tạ này rồi sẽ có hôm giời nắng dần nổi nước ngoài đồng phải nổi lên, những là có nhiều chứng bệnh chỉ dứa dầu vài bịa là người phải chết, chỉ có ba vị thuốc này (trông nhớ những vị gì mà mách bảo con, tiếc thay!!!) nắng mới khỏi. Rồi lại nói những lời thô tục nữa: nói mà xét tờ này thì giời chu đất giột v. v. Ấy chỉ có thế mà làm người bàn đi nói lại nhăng nhít về lý trái tai, bảo là cần ông bánh ông thần nào thương dân mà viết dạy cho biết trước để tránh khỏi tai vạ. Lạ lùng thay! T.X. lai cảo.

LẠNG-SƠN

Tại tòa-án đệ-nhị-cấp. — M. Chu-khai-Huy, chánh tri-châm hàng nhì ở châu Cao-lộc, được cử vào chức thẩm phán dự khuyết tại tòa-án đệ nhị-cấp, thế chân cho M. Đỗ-đình-Thiện đổi đi châu Yên-lập (Phú thọ).

VIỆC TRUNG-KỲ

HUẾ

Quá trình quan viên dịch Nam-triều (*tiếp theo*).

Khoản thứ 39. — Viên dịch, lận bổ thuyên thăng do bộ lại sát tr, quan Khâm-sứ đại-th ấn sẽ cùng với bộ ấy thương thỏa nghị-định.

D Tạm thời xử trí.

Khoản thứ 40. — Thuộc về việc thăng trật. Viên dịch thì hai thành để cho những người thăng trật được một năm sáu tháng trở lên, mà làm việc gì đó nên lực cho thăng một thành để cho những người thăng trật đã được ba năm, nhưng phải thông lời gì mới được.

Khoản thứ 41. — Viên dịch chánh cấu phẩm thôi một năm lực người An-nam có đậu bằng Cao-đẳng Tiểu-học và giám-sinh, tôn-sinh, ấm-sinh, học-sinh có đậu khiếu mà bổ dụng, một nửa lấy những người viên dịch tăng cửa phẩm mà hiệp với thể-lệ đã nói trong khoản 40 mà bổ dụng.

Khoản thứ 42 — Viên dịch tăng cửa phẩm thì chuyên dùng cách thi mà lận bổ, những người có tư cách như sau này thì được thi:

1. Người An-nam ở Trung-kỳ.
2. Tuổi từ nữa 20 tuổi nhiều nữa không được quá 30.
3. Xét thiệt là người lương thiện.
4. Có bằng tiểu-học hàng ấm sinh, tôn-sinh, học-sinh hoặc tú tài.
5. Có giấy chứng chỉ của quan thầy thuốc nói cho làm việc quan được.

Ngày thi và chương-trình qui thức thi sẽ có nghị-định.

Khoản thứ 43. — Mỗi năm đến kỳ Nguyên-đán quan bộ Lại với quan hội-lý tòa Lại làm một sách dương án chiếu theo đơn xin của các người mà hiệp với thể lệ đã nói trong các khoản ở trên, chiếu theo ngày tháng trước sau thứ thứ ghi vào mà án bổ.

D. — Tạm thời xử trí

Khoản thứ 44. — Các người viên dịch đương làm việc hiện thời, mà chưa có phẩm hàm, sẽ chiếu theo hiện bằng mà cho một hàm ngang với bằng.

Khoản thứ 45. — Các thuộc quan hiện đã có ấn hàm nhưng đã nguyên hàm cho đến lúc nào thăng đến hàm cao hơn hiện hàm một trật, hoặc chiếu cao hơn hiện hàm trật.

Khoản thứ 46. — Các viên dịch hàm thấp lĩnh cao, mà thăng hàm phải chiếu thể lệ trong khoản thứ 5 và thứ 7 mà làm.

(*Xem trang thứ ba, cột thứ hai*).

Số 30

BẮC-TỐNG

Dương-gia-tướng

NGUYỄN-BỔ-MỤC dịch thuật

Quân hai bên hăm hăm lẫn nhau, tên cắm ở trên mặt thành, không như lông dím. Đêm hôm ấy, *Tống Thái-tôn* ngủ ở trong trại quân, chẳng cho không được yên giấc, chỉ nghĩ mưu tìm kế để làm thế nào mà phá vỡ cho được.

Tống Thái-tôn đang chập-chờn nửa tỉnh nửa mê thì bỗng nghe có người báo rằng:

— Phụ-thần đã đến!

Tống Thái-tôn mở mắt ra nhìn thì thấy một đoàn ba bốn mươi người hoàng-sán lạo-sĩ đang xúm-xít xung quanh một chiếc kiệu hoa vừa đi tới nơi. Có người dâng-hà ở trên kiệu xuống, cầm một cái thiếp bằng giấy trắng, độ dăng *Tống Thái-tôn*.

Tống Thái-tôn hỏi rằng:

— Nhà-ngươi là ai?

Người dâng-hà đáp rằng:

— Tôi là *Hà-đông Liễu-thành*, nay có một kẻ xin dâng thiên-thư.

Tống Thái-tôn nhìn vào cái thiếp thì thấy có đề tám chữ như sau này:

« *Nhâm-qui chi bình, khả phá Thái-nguyên* ». *Tống Thái-tôn* xem xong thì người dâng-hà ấy bỗng biến mất. *Tống Thái-tôn* giật mình tỉnh dậy, thành ra một giấc chiêm-bao.

Bấy giờ đã sắp sang canh năm, *Tống Thái-tôn* trù đi sai *Bát-vương* và *Dương quang mỹ* vào để đoán mộng. *Dương-quang mỹ* tâu rằng:

— *Nhâm-qui* thuộc về phương bắc, số về bảo bộ-hạ cứ theo bắc-môn đánh vào, tất phá vỡ được *Thái-nguyên* (tức là *Hà-đông*) vậy.

Tống Thái-tôn theo lời. Ngày hôm sau, truyền lệnh cho các tướng đánh cửa Bắc-môn. Bấy giờ quân-sĩ-mã-vi của *Bắn-châu* chưa đầu, lương-thảo trong thành lại hết, nhân-dân khốn lắm lo-sợ.

Đêm hôm trước, *Hàn-châu* và (*Lưu quản*) từng nằm mộng thấy một con rồng vàng theo lối bắc-môn cuốn nước dâng vào trong thành, của nhà ấu đã vỡ cả. *Hàn-châu* giật mình tỉnh dậy, nghĩ người lo sợ.

Mới sáng hôm sau, bỗng nghe báo vào *Tống* sai người đưa tờ chiếu đến dưới thành để dụ hàng, nếu chịu đầu hàng thì cho được an-hưởng phú qui. *Lưu-quản* thấy sự thế nguy-vậy, lại có cái mộng quái-lạ ấy, mới họp các quan văn võ triều-thần để thương nghị.

Lưu quản nói:

— Cha con ta ở thành *Tân-dương* này đã hơn hai mươi năm, nỡ nào mà lại để đi-lụy đến trăm họ, vì nếu ta không chịu đầu-hàng thì khi thành vỡ, trăm họ tất bị quân *Tống* giết hại, lòng ta sao đành. Thôi thì ta cũng xin hầu hàng đi cho rồi!

Các quan triều-thần nghe nói, chẳng ai là không chảy nước mắt khóc. Bỗng nghe báo quân cứu là *Triệu-toại* đã mở cửa bắc-môn cho quân *Tống* tiến vào trong thành. *Lưu quản* liền khóc òa lên, rồi tuốt vào cung.

Phan-nhân-mỹ tiếc quân vào trước, sai người truyền chỉ cho *Lưu quản* biết rằng vua *Tống* khoan-nhân đại-lượng, không khi nào lại nỡ giết hại. Bấy giờ *Lưu-quản* mới yên lòng, sai *Lưu-kinh-đường* tức hiệu *x'n Cầu-hàng* với vua *Tống*.

Tống Thái-tôn nghe-giả theo cửa bắc-môn tiến vào thành-đài, đặt tiệc ở trên đài, *Lưu quản* cởi dây trói. *Tống Thái-tôn* bảo rằng:

— Ta vì lòng thương dân mà đem quân tới đây, khi nào lại nỡ hại ai. Nhà-ngươi cứ an-tâm, không phải lo-ngại.

Lưu quản lạy tạ, rồi xin rước nguyên-giả vào *Thái-nguyên* phủ. Các quan triều-thần đều đốt hương đăng hoa, nghênh-tiếp một cách rất long-trọng. *Tống Thái-tôn* ngự tại trên điện, *Lưu-quản* đem các quan triều-thần lạy ở dưới thềm.

Tống Thái-tôn phong cho *Lưu-quản* làm *Bình-thành quận-công*, lĩnh chức *Kim-hiệu thái-sư Hữu-vệ thượng-tướng-quân*, lại được trấn-thủ ở *Hà-đông*. Xét *Bắc-Hán* từ *Lưu sùng* đến *Lưu-quản* cả thảy được bốn đời thì phải đầu-hàng vua *Tống Thái-tôn*.

Tống Thái-tôn bình định được *Hà-đông* rồi, truyền lệnh cho các tướng tìm quân về triều. *Phan nhân-mỹ* tâu rằng:

— *Hà-đông* này tiếp giáp *U châu*, quân *Khiết-đan* (tức là nước *Liêu*) vẫn thường hay sang quấy-nhiễu. Nay bộ-hạ ngự-giá tới đây, quân-sĩ còn hăng-hái vâng mệnh, đánh đâu được đấy, khác nào như người cầm dao mổ chẻ giềng tre. Kẻ bộ-hạ trộm nghĩ bộ-hạ nên nhân cơ-hội này mà đem quân sang đánh nước *Liêu*, để lập lấy một cái công-nghiệp thiên-tải nhất thời, ít khi được gặp vậy.

Phan nhân-mỹ nói chưa dứt lời thì *Dương-quang-mỹ* tâu rằng:

— Quân ta tòng-quân đã lâu ngày, nghỉ nay mới bình-định được *Hà-đông*. Và lương-thảo cũng chưa được dồi-dào cho lắm. Kẻ bộ-hạ trộm nghĩ bộ-hạ nên hãy truyền lệnh thu quân về triều, rồi sau này sẽ tùy cơ tiến đánh.

Hôm ấy mới bàn bạc một ý-kiến khác nhau, *Tống Thái-tôn* chưa biết quyết định thế nào cho phải. Ngày hôm sau *Tống Thái-tôn* lại gọi *Bát-vương*, *Cao hoài-Đức*, *Quách-tiến* cùng các hàng tướng-tá vào để thương-nghị.

Nguyên trước khi quân *Tống* còn đang vây đánh thành *Tân-dương*, *Tống Thái-tôn* mỗi khi đóng một chỗ, như ở bắc quân sĩ không khỏi là người đi cắm cờ đóng một nơi mà muốn lập *Bát-vương* lên làm thiên-tử, nhưng *Bát vương* không chịu.

Đến khi phá vỡ thành *Tân dương* (tức là *Hà đông*) rồi, *Tống Thái tôn* nghe biết chuyện ấy, không được vừa lòng, mới có ý để làm không bàn đến việc ban thưởng.

Bấy giờ *Bát-vương* tâu với *Tống Thái-tôn* rằng:

— Ngày nay bình định *Hà-đông* rồi, mà quân-sĩ chưa ban-thưởng, lại còn sắp bắt đi đánh nước *Liêu* thì sao cho chúng được vui lòng. Chi bằng theo lời bàn của *Dương quang-mỹ*, hãy rút quân về triều là thượng-sách hơn cả.

Tống Thái-tôn nổi giận mà rằng:

— Bao giờ thiên-hạ đã về tay nhà-ngươi, bấy-giờ nhà-ngươi sẽ tùy ý muốn làm gì thì làm gì thì.

Cao-hoài-Đức nói:

— Lời bàn của *Phan-nhân-mỹ* nguyên-soái là có ý muốn lo xa cho bệ-hạ. Vả lại đây sang *U-châu*, chẳng qua chỉ hãy bước đường, ta thừa thế đánh luôn thì sau này sẽ được an-thường-thái-bình, chẳng còn phải lo-ngại chi nữa. Dám xin bệ-hạ theo lời bàn ấy.

Bấy giờ *Tống Thái-tôn* mới quyết định đi đánh nước *Liêu*. Ngày hôm sau, *Tống Thái-tôn* truyền lệnh phong cho quan Lễ-bộ hàng-trung là *Cực-bảo nhiệm* làm chức *Tri-quân ở Thái-nguyên-phủ*.

Ngự-giá đóng tại đây, còn các tướng cùng chia đem binh *Dương nghiệp* thì đem quân thẳng đường tiến đánh. Một hôm, đại-binh kéo đến *Dị-châu* hạ-trại, *Phan-nhân-mỹ* mới nghĩ đem chiến-thư cho quan trấn-thủ ở *Dị-châu*.

Bấy giờ nước *Liêu* cho quan thái-sư là *Lưu-sĩ-long* trấn ở *Dị châu*. *Lưu-sĩ-long* nhận được chiến-thư của *Tống* cho đến, bèn họp các tướng-tá lại mà bảo rằng:

— Bao năm nay nước *Liêu* ta với *Tống* vẫn giữ lòng hòa-hiếu, không hề có sự gì xích-mích với nhau. Nay *Tống* vô cớ đem binh sang đánh, ta phải đem binh ra chống cự, chẳng qua là vì nước mà thôi, chứ không phải là ta muốn gây sự với *Tống* đâu.

(*Còn nữa*).

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)

Les misérables

PAR VICTOR HUGO

(Suite)

Si sa conversation avec le charron eût eu lieu dans une chambre de l'auberge, elle n'eût point eu de témoins, personne ne l'eût entendue, les choses en fussent restées là, et il est probable que nous n'aurions eu à raconter aucun des événements qu'on va lire : mais cette conversation s'était faite dans la rue. Tout colloque dans la rue produit inévitablement un cercle. Il y a toujours des gens qui ne demandent qu'à être spectateurs. Pendant qu'il questionnait le charron, quelques silents et vesants s'étaient arrêtés autour d'eux. Après avoir écouté pendant quelques minutes, un jeune garçon, auquel personne n'avait pris garde, s'était détaché du groupe en courant.

Au moment où le voyageur, après la délibération intérieure que nous venons d'indiquer, prenait la résolution de rebrousser chemin, cet enfant revenait. Il était accompagné d'une vieille femme.

— Monsieur, dit la femme, mon garçon me dit que vous avez envie de louer un cabriolet.

Cette simple parole, prononcée par une vieille femme que conduisait un enfant, lui fit ruisseler la sueur dans les reins. Il crut voir la main qui l'avait lâché reparaître dans l'ombre derrière lui, toute prête à le reprendre.

Il répondit :

— Oui, bonne femme, je cherche un cabriolet à louer.

Et il se hâta d'ajouter :

— Mais il n'y en a pas dans le pays.

— Si fait, dit la vieille.

— Où ça donc ? reprit le charron.

— Chez moi, répliqua la vieille.

Il tressaillit. La main fatale l'avait ressaisi.

La vieille avait en effet sous un hangar une façon de carriole en osier. Le charron et le garçon d'auberge, désolés que le voyageur leur échappât, intervinrent.

— C'était une affreuse guimbarde, — cela était posé à cru sur l'essieu, — il est vrai que les banquettes étaient suspendues à l'intérieur avec des lanières de cuir, — il pleuvait dedans, — les roues étaient rouillées et rongées d'humidité, — cela n'irait pas beaucoup plus loin que le tilbury, — une vraie patache ! Ce monsieur aurait bien tort de s'y embarquer, — etc., etc..

Tout cela était vrai, mais cette guimbarde, cette patache, cette chose, quelle qu'elle fût, roulait sur ses deux roues et pouvait aller à Arras.

Il paya ce qu'on voulut, laissa le tilbury à réparer chez le charron pour l'y retrouver à son retour, fit atteler le cheval blanc à la carriole, y monta, et reprit la route qu'il suivait depuis le matin.

Au moment où la carriole s'ébranla, il s'avoua qu'il avait eu l'instant d'auparavant une certaine joie de songer qu'il n'irait point où il allait. Il examina cette joie avec une sorte de colère et la trouva absurde. Pourquoi de la joie à revenir en arrière ? Après tout, il faisait ce voyage librement. Personne ne l'y forçait.

Et, certainement, rien n'arriverait que ce qu'il voudrait bien.

Comme il sortait de Hesdin, il entendit une voix qui lui criait : arrêtez ! arrêtez ! Il arrêta la carriole d'un mouvement vif dans lequel il y avait encore je ne sais quoi de fébrile et de convulsif qui ressemblait à de l'espérance.

C'était le petit garçon de la vieille.

— Monsieur, dit il, c'est moi qui vous ai procuré la carriole.

— Eh bien !

— Vous ne m'avez rien donné.

Lui qui donnait à tous et si facilement, il trouva cette prétention exorbitante et presque odieuse.

— Ah ! c'est toi, drôle ? dit-il, tu n'auras rien !

Il fouetta le cheval et repartit au grand trot.

Il avait perdu beaucoup de temps à Hesdin, il eût voulu le rattraper. Le petit cheval était courageux et tirait comme deux ; mais on était au mois de février, il avait plu, les routes étaient mauvaises. Et puis, ce n'était plus le tilbury. La carriole était dure et très lourde. Avec cela force montées.

Il mit près de quatre heures pour aller de Hesdin à Saint-Pol. Quatre heures pour cinq lieues.

A Saint-Pol il dételа à la première auberge venue, et fit mener le cheval à l'écurie. Comme il l'avait promis à Scaufflaire, il se tint près du râtelier pendant que le cheval mangeait. Il songeait à des choses tristes et confuses.

La femme de l'aubergiste entra dans l'écurie.

— Est-ce que monsieur ne veut pas déjeuner ?

— Tiens, c'est vrai, dit il, j'ai même bon appétit.

Il suivit cette femme qui avait une figure fraîche et réjouie. Elle le conduisit dans une salle basse où il y avait des tables ayant pour nappes des toiles cirées.

— Dépêchez-vous, reprit-il, il faut que je reparte. Je suis pressé.

Une grosse servante flamande mit son couvert en toute hâte. Il regardait cette fille avec un sentiment de bien-être.

— C'est là ce que j'avais, pensa-t-il, je n'avais pas déjeuné.

(A suivre)

Những kẻ khốn-nạn

Khảo về cuốn tiểu thuyết Victor Hugo

NGUYỄN-VĂN-VĨNH dịch.

(Tiếp theo)

Mấy câu ông nói chuyện với người chữa xe, già-sử là nói chuyện ở trong một cái phòng nhà trọ, thì không ai biết gì, không ai nghe thấy cả, thì chắc rằng câu chuyện đến đó là hết, mà những sự kể ra sau này chắc rằng không có nữa. Nhưng mà ông với nhà chữa xe lại nói chuyện với nhau ngoài giữa đường. Phàm hai người nói chuyện tu tiếng với nhau ngoài đường, bao giờ cũng có kẻ đứng xem lại mà nghe. Người rỗi công thích xem chuyện người bao giờ cũng vẫn thế. Vậy thì trong khi ông bỏ người chữa xe, có hai ba người qua đường đứng lại nghe. Nghe trong một vài phút đồng-hồ rồi, có một thằng-bé, không ai nghĩ đến nó, nó nghe thấng câu chuyện thì nó lẻn ra khỏi đám đông mà chạy đi đâu mất.

Giữa khi *Jean Valjean* tìm hết cách mướn xe, mướn ngựa mà không được, đương tính quay trở về, thì thằng-bé ấy trở lại. Theo sau nó có một mụ-già, đến mà rằng :

-- Thưa ông, thằng con tôi nó về nói rằng, ông muốn thuê một cỗ xe độc-mã.

Câu nói giản-dị như thế, ở miệng một bà-già đi theo một đứa con-nít, mà đủ khiến cho ông toát mồ-hôi đầy mình. Khi ấy tự-hồ ông thấy cái tay nó đã buông mình ra khi nãy, bấy-giờ lại lù-lù trong bóng tối mà ra, mà nắm lấy mình vậy. Ông đáp :

-- Ừ, mụ-già, ta tìm thuê một cỗ xe.

Rồi ông lại nói luôn :

-- Nhưng ở đây không ai có.

Mụ-già nói :

-- Thưa có chứ.

Người chủ hiệu chữa xe hỏi :

-- Đâu thế vậy ?

-- Nhà tôi có.

Ông rùng mình. Cái tay vô-hình nói khi nãy lại vừa mới nắm chặt lấy ông rồi.

Mụ-già đó quả có một cái xe tồi đan bằng mây, để trong một cái xưởng. Người chữa xe và thằng bồi ngựa quán trọ thấy vậy lo mất một món khách bở, bèn kiếm cách ngăn-cản :

-- Xe ấy đồ tồi dùng sao được. Bánh xe không có *lò-xo* -- chỗ-ngồi duy có tấm-ván dùng dây-da mà treo lên cho đỡ sóc -- bánh thì gỉ cả, ở trong thì dễ lâu ẩm-thấp đã nát ngấm, -- không thể đi được xa hơn cái xe gẫy của ông đâu, -- thật là xe cũ nát -- ông không nên trèo lên, -- vân vân.

Bấy nhiêu câu họ dèm là phải cả, nhưng cỗ xe tồi ấy, cỗ xe cũ-nát ấy, cái đồ không có tên ấy, muốn gọi là gì thì gọi, được một điều nó có hai bánh khả-dĩ cứ thế mà kéo cho đến *Arras* được.

Mụ-già xin bao nhiêu ông trả cả, còn cỗ xe độc-mã thì ông giao cho người chữa xe nhận lấy mà chữa, để hôm nào về thì ông lại lấy. Con ngựa trắng thì ông tháo ra dòng vào cái xe tồi, rồi lên xe mà đi thẳng con đường cái.

Khi cái xe vừa chuyển thì ông tự thú nhận với lương-tâm rằng, một lát về trước mình đã mắng thầm đi mà không đến chỗn. Ông xét cái mắng ấy thì cho là xấu mà tự-trách ; tự nhiếc mình là xuẩn. Đã đi mà sao lại còn mắng đường nghèn ? Ngẫm cho cùng ta tự-ý mà đi chứ nào ai có bắt.

Mà đã đi thì mình muốn xảy ra việc gì, nó mới xảy ra việc ấy, trước sau tùy ta cả.

Khi ông ra đến cổng làng thì nghe có tiếng người gọi lại. Ông rội-vàng gò cương dừng lại, trong cái tay gò dây-cương đó hơi có ran-rẩy, hơi có hăn-khoăn, tự-hồ nghe tiếng gọi mà hơi có hi-vọng.

Thì ra thằng bé-con mụ-già cho mướn xe.

-- Thưa ông, tôi tìm được xe cho ông.

-- Thế sao nữa ?

-- Ông không cho tôi gì ư ?

Bình-nhật ông rất là người hào, ai cũng cho, mà cho không biết tiếc, lúc ấy không biết làm sao, tự-hồ ông coi cái lời xin của thằng-bé là quá đáng, chẳng những là không cho, mà lại còn muốn mắng muốn chửi nó nữa. Ông rằng :

-- À mày đó, thằng ranh ! Ta không cho mày thì gì cả. Đoạn ông ra roi cho ngựa tế nước đại.

Vốn ông đã trù-trình ở *Hesdin* mất nhiều thì-giờ, cho nên cỗ phóng ngựa cho bù cái chậm-trễ. Con ngựa tuy nhỏ mình mà hăng lắm, cho nên một mình nó kéo khỏe bằng hai ; ngặt trời ngày tháng hai, mưa vừa tạnh, cho nên đường cái trơn lội. Vả xe lại là cỗ xe nát, chứ có phải là xe độc-mã nhẹ nữa đâu. Vừa xóc vừa nặng, lại nhiều nơi phải lên dốc.

Ông đi từ *Hesdin* đến *Saint-Pol* gần đầy bốn tiếng đồng-hồ. Bốn tiếng đồng-hồ mà đi được năm dặm.

Ở *Saint-Pol*, đến trước cửa cái quán thứ nhất, ông sai tháo xe cho ngựa vào chuồng nghỉ. Ông ý-ước với lão *Scaufflaire* thân-hành đứng nom cho ngựa ăn. Vừa đứng vừa nghỉ vơ-vẩn đến những sự buồn và luẩn-quẩn. Đương lúc ấy thì vợ chủ quán vào hỏi :

— Thưa ngài, ngài có xơi cơm trưa chăng ?

— Ừ, thật nhỉ, mà ta đói bụng kia đấy.

Ông đáp như vậy rồi ông đi theo mụ chủ quán là một người đàn-bà mặt-mũi nõ-nang vui-vẻ. Mụ đưa ông vào một cái phòng thấp, trong có bày sẵn một dãy bàn ăn trải bằng vải nhựa. Ông giục :

— Dọn ăn mau, ta phải đi ngay, việc ta vội lắm.

Một con đỏ béo mập, người đất *Flandres*, tất-tả đặt bàn. Ông nhìn con-bé tự-hồ thấy trong mình hóa dễ-chịu. Ông bèn nghĩ :

— Thì ra tại ta chưa ăn sáng.

(Còn nữa)

Những hồi thứ đầu, đã in thành bốn quyển, một bên chữ Pháp, một bên quốc-văn, bán giá như sau này :

Quyển I	223 trang, bán.	0 $ 50	Ở xa phải trả thêm tiền cước, mỗi quyển. . . . . 0 $ 20
— II	203 — .	0 45	
— III và IV	199 — .	0 35	
— V và VI	193 — .	0 40	Cả bốn quyển gửi làm một lối 0 40

NHỮNG LỜI RAO VẶT

(Les Petites Annonces classées du T. B. T. V.)

MỖI DÒNG CHỮ 0 $ 20 MỘT LẦN

Bản-quán mở ra mục này, cốt để giúp các bạn đọc báo, cần mua-bán đổi-chác thứ gì, thật rất dễ tìm mà giá đăng vào mục này lại rẻ tiền.

Giá tính cứ 0 p. 20 một dòng, các ngài chỉ mất có 4, 5 hào mà cũng có thể đăng báo được. Không những thế lại còn tiện cho ngài nào cần mua bán thứ gì, cứ xem ở tất cả các mục, thật tiện mọi đường.

Giá 0 p. 20 một dòng, là tính cho các ngài không mua báo đăng-quảng, còn ngài nào mua báo đăng-quảng, mà khi nào muốn đăng vào mục rao hàng này, thì xin gửi cho bản-quán với giấy cắt báo, bản-quán xin tính rẻ đi một nửa tiền.

B. Q.

Nhà đất bán
(Immeubles à vendre)

Muốn bán một miếng đất 11mh 200 m2 ở Bạch-mai giá rất rẻ, Hỏi tại số 95, phố mới *Hanoi*, 5.742

Một miếng đất ngay cửa nhà điếm, ngót 500 thước vuông muốn bán, hỏi tại M. Bùi-xuân-Tiến ; số 9 phố Neyret. *Hanoi*. 5.743

Muốn bán một khu đất đương làm nhà rỡ rang, muốn bán, giá hạ, cho trả tiền dần, hỏi tại bản quán. 5.744

Muốn bán một cái nhà số 85, phố Cỏ (Gambetta). Hỏi ở đấy. 5.783

Muốn bán hẳn cái nhà mới kiểu tây phố Phúc-đường, số 225, ở Vinh. Hỏi Mme Quan-thị-Hiệu cũng ở số nhà ấy. 5.778

Muốn bán một cái nhà có gác ở phố Bắc-Ninh số 2, tỉnh Nam-định. Hỏi tại hiệu Xuân-sơn, 65, phố hàng Giấy, Hanoi. 5.795

Bán một cái nhà lớn số 50, con đường Carreau (Phủ nhì) mỗi tháng cho thuê được hơn một trăm đồng. Hỏi tại nhà báo. 5.790

Bán một cái nhà tây ở Haiphong, Boulevard Henri Rivière, số 32, giá 4.600 $ 00. Hỏi tại số 7, Julien Blanc, Hanoi. 5.804

Bán một cái nhà kiểu tây ở Hà-đông, rộng 8 thước tây, ở giữa phố buôn bán, xế cửa Tòa-Sứ. Hiện cho một nhà đại-thương hoa-kiều thuê. Ai muốn mua hỏi tại 29, phố hàng Bông-Đệm Hanoi, vào buổi tối. Định giá 5.500 $ 00. 5.814

Nhà cho thuê
(Maisons à louer)

Cho thuê một cái nhà ở đường Trường buổi, số 7. Hỏi tại bản-quán. 5.768

Cho thuê một cái nhà lớn, ở số 50, con đường Carreau (Phủ-nhì), mỗi tháng hơn một trăm đồng. Hỏi tại nhà báo. 5.789

Xe ô-tô
(Automobiles)

Bán một cái xe Rolland Pilain 4 cyl. 10 c. v. như mới, hay là đổi lấy xe auto 5 c. v. bất cứ kiểu xe gì mà còn tốt, đến tại nhà số 38, Henri d'Orléans để chàm-chước giá-cả. 5.817

Xe-ngựa
(Voitures hippomobiles)

Bán một cái xe ngựa (tonneau) cả ngựa và đồ ngựa hãy còn mới. Đến tại nhà số 38, Henri d'Orléans để chàm-chước giá-cả. 5.817

Xe-nhà
(Poussi-pousse)

Bán xe nhà mới cánh-dán, kiểu Versailles đóng, bánh hơi, gương đồng, chuông. Cần tốt, giá 85 $ 00. Hỏi ở 29, hàng Bông (trên gác). 5.793

Xe-đạp, xe mô-tô
(Vélos, motos)

Bán Peugeot Grand-Luxe mũi cánh-dán. Còn tốt, giá 70 $ 00. Hỏi ở 29, hàng Bông (trên gác). 5.794

Muốn bán xe-đạp « Peugeot » còn mới nguyên -- Giá 40 $ 00 -- Hỏi tại M. Huấn, 61, Rue du Coton, Hanoi. 5.762

Muốn bán 2 cái xe-đạp hiệu « Peugeot » còn tốt cả. Hỏi tại M. Yen Seng-Hing commerçant à Yênbay. 5.818

Đồ-đạc
(Mobiliers)

Muốn bán tại một giá hàng mới đóng bằng gỗ tạp (6 tủ 8 quả) chưa sơn, chưa kính, đóng rất chắc-chắn, mọng-nõi, kiểu đẹp, vốn làm hết 450 $ 00 nay xin thôi rất hạ. Hỏi tại 119, phố hàng Bông. 5.827

Bán một cái *Ontoscope* 45 × 107, objectif Tessar-Zeiss F: 4, 5, và nhiều đồ phụ tùng, giá rẻ. Hỏi M. Tam, 63, Bd. Francis Garnier Hanoi. 5.821

Bán một cái máy khâu hiệu « Singer », một cái máy hát (Pathéphone), hai cái máy ảnh hiệu « Folding » 9 × 12, một cái kèn kéo (accordéon) còn mới tốt cả. Hỏi tại M. Yen-Seng-Hing commerçant à Yênbay. 5.819

Súng và chó săn
(Chasse)

Muốn mua một khẩu súng săn « Verney Carron » calibre 20. Hỏi tại bản-quán. 5.768

Sách vở
(Livres)

Muốn mua một pho tự-vị cũ « NOUVEAU LAROUSSE Illustré. Đóng 7 quyển một pho. Hỏi tại số 29, Phố Tiên-Tsin, Hanoi. 5.767

Muốn mua một quyển tự-vị Trương-Vĩnh-Ký (Ancienne Edition). Hỏi tại bản-quán. 5.820

Muốn mua một « collection Đông-dương tùng-báo. » Ai muốn bán hỏi tại nhà báo. 5.809

Muốn mua :
(On achète :)

Muốn mua đồ xe cũ, các hạng. Hỏi tại 97, hàng Cỏ (Gambetta) Hanoi. 5.753

Muốn tậu một con ngựa tây có thể đáng ra và cưỡi cũng được. Hỏi tại nhà báo. 5.811

Muốn mua : tủ gương đựng quần-áo, tủ kính đựng sách vở, bàn giấy. Giá rẻ. Hỏi tại bản-quán. 5.819

Tìm người làm
(Offres d'emplois)

Cần dùng một người thợ-mộc thật khéo để đóng đồ vật. Lương cao. Hỏi tại số 61, hàng Bông Hanoi. 5.810

Cần một người coi thợ nề thật giỏi để làm hai cái nhà kiểu tây ở tỉnh Nam-định, ai muốn làm khoán thì lại hay gửi thư đến cho M. Chiêu-Phong Propriétaire, rue d'Haiphong, téléphone n° 69, Nam-định mà hỏi. 5.812

Cần dùng một người coi biết việc tìm-tang và cách-thức trồng cây, cấy lúa, nuôi súc-vật, vân vân, để coi đồn-điền. Phải có giấy chứng-nhận tốt. Hỏi tại M. Lê-nguyên-Úc, Sontay. 5.815

Trường học
(Ecoles)

Trung-bắc Học-hiệu có lớp dạy vụ nghỉ hè. 5.756

Leçons de Violon. Musique. Solfège. S'adresser 4, Bd. Gia-Long. 5.801

Leçons de Français, jusques et y compris la Rhétorique.

Leçons de Latin. Cours Préparatoire et 1re Année par Professeur Français qui se rend à Domicile. Ecrire : L. P. 126, Rue Duvillier. Prière donner adresse exacte. 5.795

Mất đồ hèn thưởng
(Perdus)

Chúng-tôi cho xe sách ra ga, người nhà vô-ý để rơi mất hai gói, trong có những thứ sau này :

10 cuốn *Lục-Mẫu-Đơn*.
30 bộ *Anh-hùng-náo*.
30 bộ *Tục Anh-hùng-náo*.
1 cuốn *Luận Quốc-Văn*.

Ai bắt được đem đến trả lại cho chúng tôi ở 29, phố hàng Bông-Đệm Hanoi, chúng-tôi xin kính biếu 15 $ 00. 5.815

Lặt vặt
(Divers)

Bị đụng gẫy, mới và cả, mua ở chính tại xưởng đệt ra. SFATE, 18, phố Đồng-khánh, Hanoi. 5.806

Muốn đổi các thứ tem Đông-pháp lấy tem các nước. Ai có hỏi tại bản-quán. 5.808

Hoa Đào Trước Gió

(BẠN-TRONG TÌNH NỮ-LANG)

(Nghĩa-hiệp tiểu-thuyết)

Sách dầy non 200 trang. Giá bán 0 $ 60. Cước phí 0 $ 20. Mua buôn trừ 15 phần. Thư và Mandat xin gởi cho :

M. BÙI-XUÂN-HỌC

Trang-Bắc Tân-Văn, Hanoi. 5.808

NHÀ BA-CHUÔNG

TỨC LÀ NHÀ BÁO-CHÍ MONTÉS

64, Phố Paul-Bert, Hanoi

Bệnh đi rồi, xương tay đầy, đau đớn đầy, ăn không ngon, ngủ không yên, khó tiêu. Có thể sinh ra các bệnh khác nữa.

Muốn khỏi các bệnh ấy thì nên dùng thuốc :

Elixir Tridigestif

có sẵn chất Pancréatine, Diastase và Pepsine.

Giá mỗi chai : 1 $ 40

Có bán tại : Nhà Ba-chuông, Hanoi

MỚI RA ! MỚI RA !

MŨ TRẮNG LIÈGE

hiệu « SU TỬ »

Kiểu mới
Thật đẹp
Rất bền
Thật nhẹ

CAO-SU SÓNG

để làm đế giầy (Semelle crêpe)

Có bán liège và dựa làm mũ

Bán buôn và bán lẻ

GIÁ RẤT RẺ HƠN MỌI NƠI

Chapellerie « KIM-CHINH », 74-76, Rue du Pont au Bois, Hanoi

5018

LE PARFUM DES HUMANITÉS

(SỰ-KỲ THANH-HOA)

Soạn-giả : E. VATRAC

Dịch-giả : NGUYỄN-VĂN-VĨNH

Tên chữ Tây và chữ Quốc-ngữ đối nhau, giá mỗi quyển : 2 $ 00

Chữ Tây riêng hoặc chữ Quốc-ngữ riêng, giá mỗi quyển : 1 . 00

Ở các Tỉnh, nếu không kịp lấy mandat gửi thêm cước : 0 $ 20 cho 2 $ 00 và 0 $ 30 cho 3 $ 00

BÁN TẠI BẢN-QUÁN

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiêu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)

TẬP DỊCH PHÁP-VĂN

Remède contre l'ennui

L'ennui naît de la paresse, de l'abus du repos et des distractions, du vide que l'inaction et l'existence inutile causait dans l'âme d'un homme.

Personne n'a le droit de s'ennuyer ainsi, parce que personne n'a le droit de rester inoccupé. L'Ecriture dit: « Où est le cadavre, s'assemblent les vautours. » Si l'homme fait pour exercer ses facultés, appliquer ses mains et sa pensée à un travail utile; se néglige se laisse là sans entretenir et cultiver ses forces, il descend moralement au rang d'un cadavre, et sans que personne puisse l'empêcher, le vautour.

Ennui déploie sur lui ses ailes. Il est une proie sûre de cet implacable et vorace destructeur qui désormais s'acharnera à le dévorer. L'ennui est par lui-même un châtiment et le pire de tous.

Le meilleur remède contre l'ennui est l'occupation. Remplir ses œuvres d'un labeur utile, apprendre à se servir de ses dix doigts, de ses yeux pour observer; s'intéresser à quelque chose, voilà qui est contre l'ennui le meilleur des remèdes.

Il vaut mieux s'obliger, se contraindre à s'occuper, inventer un travail en apparence superflu, que de laisser vacante une heure où l'ennui viendra se nicher. Une foule de gens ne sont pas paresseux, mais ils ne savent pas s'occuper. La bonne volonté ne leur manque pas, mais c'est le savoir faire.

Leur situation est dangereuse, il risque de faire des bêtises faute de mieux. Profitons de toute occasion pour apprendre à nous occuper et aussi à nous distraire agréablement.

Savoir jouer est aussi nécessaire que de savoir travailler. Si vous ne savez pas employer d'une façon intelligente vos heures de loisir, elles dévoreront les heures de travail avec leur produit. Par ennui, de bons écoliers sont devenus de mauvais sujets en leurs heures de loisir. Par ennui tel enfant honnête s'est joint à une troupe de méchants garçons et associé à un mauvais coup. Par ennui, désœuvrement et ignorance, il y en a qui commencent à jouer à dix ans et à fréquenter tout jeunes les débits de boissons. Par ennui, se contractent tous les jours les habitudes funestes à la santé.

Attention donc! surveillons nous! apprenons à être seuls sans nous croire perdus; à nous suffire à nous mêmes par quelque façon bonne et récréative d'employer notre temps. Soumettons-nous aux apprentissages les plus difficiles pour acquérir un art d'agrément, développer en nous une faculté naissante. C'est nous créer des alliés contre l'ennemi. Alors quand le monstre qui rode autour de nous voudra s'appocher, il trouvera la maison si bien gardée qu'il sera obligé de s'en retourner bredouille.

Charles Wagner

Phương thuốc chữa bệnh buồn

Lười biếng, nghỉ ngơi, và chơi bời quá độ, hoặc không có việc gì làm hoặc sống một cách vô ích, để thì giờ vơ vẩn, tất sinh ra chán.

Không ai có quyền được chán nản thế, vì không ai được pháp ăn rồng ngồi rồi, sẵn có thành có nói: « Xác chết ở đâu, đàn kên đậu đấy ». Người ta sinh ra là để dùng các năng lực của mình, để làm việc, tức là để dùng hai bàn tay và trí-nghĩ của mình vào việc ích lợi mà tự đó trở nên, tự hồ mình ngồi nhưng không trông nom gìn giữ và bồi bổ cái năng-lực của mình, tức con người ta — lấy tinh-thần luận-lý mà nói — khác chi một cái thây xác, tuy còn sống nghĩa được con diều hâu từ là cái « buồn » kia nó bay liệng đến, người ta lúc đó là cái mồi của cái « Thần » tai hại ấy mà từ nay trở đi, cái « Thần » ấy sẽ ria dần mỗi ấy mãi không thôi. Cái buồn là một cái hình phạt khổ nhất, mà lại là ghê gớm thứ nhất.

Muốn khỏi buồn không gì hằng, là làm luôn. Cốt chỉ làm việc nếu tính tập dăng hai bàn tay cho quen, dùng hai con mắt mà quan sát; để tâm trí vào việc gì, đó là phương thuốc rất hay chữa bệnh buồn đấy. Tự ép mình làm việc, bắt đặt công việc ra mà làm, dù mình cho là vô-ích cũng mặc, cũng còn hơn là ngồi không một lúc để cho cái buồn nó kéo đến. Nhiều người không phải là làm không nổi, không biết tìm việc mà làm. Không phải là họ không có ý làm, là chỉ tại họ không biết cách mà thôi.

Địa vị của họ rất là nguy hiểm, vì ngồi không dễ sinh ra làm bậy. Ta nên tìm dịp hay mà học cách bới việc mà làm, hoặc tìm cách giải trí cho khoái lạc.

Biết giải trí cũng cần như biết làm việc. Nếu trong thời giờ nhàn rỗi, mà không biết cách lợi-dụng cho đích-đáng, rồi tích hại đến thời giờ làm lụng, và công việc của cả cả mình. Trong lúc nhàn rỗi, nhiều người học trò thì lãi, vì cái buồn mà tranh ra ngoài cờ bạc huy, sống vì cái buồn mà có đứa trẻ con hiền lành tự đi theo vào đám trộm cướp quái, để nghịch ngợm tinh ma. Cũng vì cái buồn, cái nhàn, và cái ngu nữa, mà có đến mười mươi tuổi đã hát xách, hoặc hãy còn trai trẻ mà đã bỏ thu chè chén. Cũng vì cái buồn, mà bao nhiêu kẻ tiêm nhiễm phải những tính xấu, hại đến sức khỏe của mình.

Vậy ta nên để ý mà làm mới được! Ta phải giữ mình ta! ta phải tập dùng mình mà không sợ, ta phải tập dùng cái thời giờ của ta một cách hay, và vui vẻ tự khiến cho ta có đủ cách sinh hoạt của ta. Khó thế nào thì khó ta cũng nên cố học lấy một mỹ-nghệ, và mở mang lấy một cái năng-lực hoạt hát trong mình ta. Thế là ta tìm thêm bè đăng để chống lại quân thù vậy. Lúc đó con « quỉ nằng » kia, có muốn lại gần ta nữa, thì nhà ta, ta giữ chắc, nó cũng đến chịu, tay không mà quay về.

Tiên-bằng-Anh

Luyện tập quốc-văn

Thơ gửi cho bạn

Thưa Quý huynh.

Thưa Quý huynh, độ đương càng bạn ngồi ở chốn « phòng chơi » bàn bạc câu văn, bình phẩm chuyện này sang chuyện khác, bỗng tiếp được thơ quý huynh, lòng mừng rỡ khôn xiết, vì được tin quý-huynh mạnh khỏe như thường.

Trong thơ quý-huynh có nói cho để được biết rằng, quý-huynh muốn ra làm việc ở ngoài tỉnh và quý-huynh có hỏi ý kiến độ ngài sao? Vậy đi xin thưa quý-huynh hay.

Quý huynh ơi! Hà-thành không phải là nơi làm ăn đâu. Hà-thành là chốn ăn chơi đủ nghề: cách ăn mặc nay mốt này mai mốt khác; người phố lúc nào cũng đọn dịp tài-tử giai nhân, ngựa xe như nước, áo quần như nêm; tối đến nhà hát nọ, rạp chớp bóng kia, chốn tửu-lâu quí khách lúc nào cũng ngồi đông, xem bình-khang hào-khách đêm nào cũng tìm đến.

Sự chơi bời như thế, ai có tiền mà chẳng phải đắm đuối trong cuộc truy-hoan. Nhưng độ thiết nghĩ rằng, sự chơi là một sự đáng ghê đáng sợ. Như ở bàn láng giềng nhà độ, có một chàng làm tại một sở tư kia, tháng được độ ba bốn chục, lại đeo thêm một vợ, hai đứa con thơ. Chàng ta đua anh em chơi bời, trước còn hát xướng sau ra rượu chè, thuốc phiện. Tiền tiêu không đủ, trước còn bán những đồ nữ-trang áo quần của vợ, của con, sau đâm ra mang công mắc nợ và hiện bây giờ chẳng nợ đã đi thua và chàng đã phải vì « chồn-lẻ » còn vợ con thì đi đâu không rõ. Ôi cái sự chơi bời nó đã làm cho bỏ phải lìa con, vợ phải xa chồng, làm cho cái gia đình đáng lẽ được đoàn-viên vui vẻ, hóa ra tan nát, gây một cái mối thương-tâm cho kẻ biết chuyện.

Thành thoảng nhân lúc thanh-nhàn, độ đi hàng mát dạo phố này, sang phố khác, quay đi là trông thấy vài cái tiệm-tửng vội, mặc áo đã mũi, quần lĩnh, giầy nhung; ngẫng lại là nhìn thấy vài cậu công-tử bột vận quần áo ăn-trang, tay cầm can, mũ phớt, hoặc là vài cậu văn áo sa, khăn lĩnh, đi theo những ả đó, tán tỉnh nào nhơn nào vượn, nào giới nào bề, tự cho mình là bậc quần-tử và tưng ả kia là tiên..... nghe rõm cả tai, nhìn chướng cả mắt.

Bọn thiếu niên ở đâu mà ra? Độ chẳng là ở những bọn vô công rồi nghề, vì phương ngôn tây có câu rằng: « cái sự vô công rồi nghề thì nó sinh ra muôn vàn nết xấu » Quý-huynh ơi, họ không có việc làm thì tinh-thần sao khỏi không ra rối loạn và trật-tự, trí khôn để vẩn vơ về cái tưởng bất thiện, phẩn đối với cái ý thanh-tịch kia của tâm thần bèn, lòng trí như tôi, như mà không biết đâu là cái ánh sáng của điều thiện soi cho, mà tự nghĩ rằng ở đời chẳng chơi cũng thiệt, cho nên thành ra chơi bời lêu lổng và đua chơi với chúng bạn là những kẻ hư thân mất nết. Ôi! quí-hữu ơi, bọn thiếu niên ấy là gạch xây nền xã hội nước Việt Nam ta đó.

Ở Hà-thành này trong mấy năm nay lại xảy ra lắm chuyện rất kỳ, rất lạ mà hằng thấy ở trên tờ báo luôn. Nào chuyện con chửi cha, đánh mẹ; bỏ từ con, nàng dâu chửi mẹ chồng.

Ôi! chữ luân-thường đạo-lý ở thành thị ngày nay là thế đó, nghĩ đến mà ghê mình ạy. Vậy độ xin khuyên qui huynh nên lánh chốn đáng ghê, đáng sợ ấy ra.

Độ nhất thiết nghĩ không gì sướng bằng ở chốn thôn quê tịch mịch không có công-tử bột, tiểu-thư vôi và không bao giờ xảy ra việc trái luân-thường. Cụ triết học Pháp có nói rằng: « Cứ đời ở chốn thôn quê là cái đời có nhiều sự mực, trong sạch hằng ngày đo đắn, tự quyền tự chủ. Thật không có đời nào sinh kịp ». Qui huynh ơi! còn gì sướng bằng làm ông chủ đồn điền, sáng sớm cầy vãn bộ quần áo vàng đi cắt giấy đa trắn, tay cầm ba-toong, đi rảo này sang ruộng khác, trông coi bọn nông phu cày với cấy; chiều đến ngồi ngắm vài cặp bò đi trắn về chuồng nghênh ngang hết, với những bát nông phu tay vái cày, tay vác cuốc, bước thấp bước cao, mặt mày hớn hở, ngợ cũng xa vắng vắng tiếng chó cắn với tiếng trâu ợ nhau nghe lọa.

Khi tới giảng giảng vắng vắng vài người bạn nhỉ thiết ngồi trên chiếc thuyền chèo tạo nhàn tình, rồi cùng nhau bọc bài đàn, vận cần tre hồ ở lòng khoái lắm ru? cần chi nhà hát rạp bóng kia.

Thôi gọi là có vài lời quê kệch giải tỏ anh hay và kính chúc anh cùng qui quyến đặng bình an.

Nay kính thư

Phạm-văn-Cẩn

Hiệu kim-hoàn

HOÀNG-QUANG-THIỆN

Bijoutier

CERTIFICAT D'ART DÉCORATIF

Hanoi, 91, Rue des Changeurs, Hanoi

Nhà làm đồ vàng bạc ở giữa phố hàng Bạc, chủ-hiệu có bằng tốt-nghiệp về nghề chạm chữ tại trường Công-nghệ Hanoi. Kén toàn những thợ rất khéo, làm cẩn thận, vàng đúng tuổi. Các ngài chiếu-cố lại sẽ rõ, xin chắc được vừa ý, không phải lo ngại điều gì. 3023

Thế nào là bệnh trĩ?

Bệnh chỉ là mọc mạn trong đại chảng mà sinh ra, nên đã mắc bệnh thì đại tiện đau sót mệt nhọc, sau khi đại-tiện lại thấy ra huyết, thường gọi là lòi rom. Người nào có bệnh này nên kịp chữa, đề lâu có thể ăn thủng đại chảng.

Vậy xin Liệt-quí lưu tâm giới thiệu cho bạn tạ.

TRƯƠNG-QUẾ-LÂM

Trí KHOA Y-SINH

26, Phố hàng Bường, Hanoi

Nếu ai mắc phải bệnh tinh « lậu và giang-mai » đã lâu hay mới, độ đã uống hay thuốc mà muốn được mau khỏi, không tốn tiền lại không hại sau khỏi không ra rối loạn về trật-tự, trí khôn để vẩn vơ về cái tưởng bất thiện, phẩn đối với cái ý thanh-tịch kia của tâm thần bèn, lòng trí như tôi, như mà không biết đâu là cái ánh sáng của điều thiện soi cho, mà tự nghĩ rằng ở đời chẳng chơi cũng thiệt, cho nên thành ra chơi bời lêu lổng và đua chơi với chúng bạn là những kẻ hư thân mất nết. Ôi! quí-hữu ơi, bọn thiếu niên ấy là gạch xây nền xã hội nước Việt Nam ta đó.

Ở Hà-thành này trong mấy năm nay lại xảy ra lắm chuyện rất kỳ, rất lạ mà hằng thấy ở trên tờ báo luôn. Nào chuyện con chửi cha, đánh mẹ; bỏ từ con, nàng dâu chửi mẹ chồng.

Ôi! chữ luân-thường đạo-lý ở thành thị ngày nay là thế đó, nghĩ đến mà ghê mình ạy. Vậy độ xin khuyên qui huynh nên lánh chốn đáng ghê, đáng sợ ấy ra.

Độ nhất thiết nghĩ không gì sướng bằng ở chốn thôn quê tịch mịch không có công-tử bột, tiểu-thư vôi và không bao giờ xảy ra việc trái luân-thường. Cụ triết học Pháp có nói rằng: « Cứ đời ở chốn thôn quê là cái đời có nhiều sự mực, trong sạch hằng ngày đo đắn, tự quyền tự chủ. Thật không có đời nào sinh kịp ». Qui huynh ơi! còn gì sướng bằng làm ông chủ đồn điền, sáng sớm cầy vãn bộ quần áo vàng đi cắt giấy đa trắn, tay cầm ba-toong, đi rảo này sang ruộng khác, trông coi bọn nông phu cày với cấy; chiều đến ngồi ngắm vài cặp bò đi trắn về chuồng nghênh ngang hết, với những bát nông phu tay vái cày, tay vác cuốc, bước thấp bước cao, mặt mày hớn hở, ngợ cũng xa vắng vắng tiếng chó cắn với tiếng trâu ợ nhau nghe lọa.

Khi tới giảng giảng vắng vắng vài người bạn nhỉ thiết ngồi trên chiếc thuyền chèo tạo nhàn tình, rồi cùng nhau bọc bài đàn, vận cần tre hồ ở lòng khoái lắm ru? cần chi nhà hát rạp bóng kia.

Thôi gọi là có vài lời quê kệch giải tỏ anh hay và kính chúc anh cùng qui quyến đặng bình an.

Nay kính thư

Phạm-văn-Cẩn

忠孝節義女

Trung Hiếu Tiết Nghĩa kỳ-nữ

I. — Song-phượng kỳ-duyên (sự tích Chiêu-Quân cống Hồ) in lần thứ ba, có đổi lại các bức vẽ mới. Giá 0$90

II. — Tái sinh-duyên (sự tích Mạnh lệ-Quân) Tiền-biên và hậu-biên, mỗi cuốn giá 0,90

III. — Tục Tái-sinh-duyên, cũng chia làm hai cuốn: Tiền-biên và hậu-biên, mỗi cuốn giá 0,90

Tiền cước gởi mỗi cuốn 0$20

Thư và mandat xin gởi cho ông NGUYỄN-ĐỖ-MỤC, Trung-Bắc-Tân-Văn, Hanoi. 3049

茂 MAO-SENG 盛

57, Rue Jean-Dupuis (Phố Mới), Hanoi

MÁY NỔI SỐ 243

Hiệu tôi mở từ năm 1889, kể được 31 năm chuyên nghề làm các thứ gạch hoa, vuông, chẩn-song bằng xi-mo được nhiều giấy khen của Nhà-nước.

Hàng tốt, giá cũng hạ, vì bởi tôi muốn mong đông khách. Qui-khách có dùng, xin chiếu cố.

3013 MAO-THIEN kính cáo

DELEULE & DETOUILLON

« 76, Phố hàng Trống, Hanoi

Qui-khách nên mua những xe-đạp thượng hạng mà giá lại rẻ không đâu bằng.

XE-ĐẠP TERROT:

Thượng hảo hạng	62$00
Hạng đi đường xa B	52.00
Hạng đi đường xa A	50.00

XE-ĐẠP ALCYON:

Thượng hảo hạng	60.00
Hạng đi chơi	52.00
Hạng đi đường xa	45.00

XE-ĐẠP « DRAGON D'OR »: 42.00

3025

CÁC NGÀI CÓ THỂ ĐƯỢC:

MỘT TRIỆU

HOẶC 500.000, HOẶC 200.000, HOẶC 100.000 QUAN

Muốn được một số tiền ấy, nên mua một cái vé

CRÉDIT NATIONAL 1920

Lục mua vé thì giá 25 quan, cứ thi đúng tám 25 tháng mỗi tháng ba mươi quan. Nếp tiền đến đâu, tiền được ngay đến đó, chẳng mảnh nó quyền số nữa. Số vé trúng số thì được có chữ. Mình cứ chờ khi đánh dấu một tí, thật hàu như không ngại đến, mà đã được đủ các cuộc rút số, lại được nó quyền số-hiền mỗi cái vé rồi quy có mình lợi-tức.

Và CRÉDIT NATIONAL mỗi năm tính kỳ đủ cuộc rút số: là 1er Janvier, 1er Février, 1er Avril, 1er Mai, 1er Juillet, 1er Août, 1er Octobre, 1er Novembre.

mỗi lần rút số như:

1 lô	MỘT TRIỆU
1 lô	500.000 quan
2 lô	200.000 quan
3 lô	100.000 quan
6 lô	50.000 quan

Tiền rất số tấm kỳ trong một năm cộng là 20 triệu quan

Như vậy rút số cũng để tráng lắm

Muốn dự các cuộc rút số kỳ, nào gửi 25 quan cho ông chủ nhiệm nhé:

BANQUE NOUVELLE, 8 Rue Papère, MARSEILLE (France) R. C. 6576

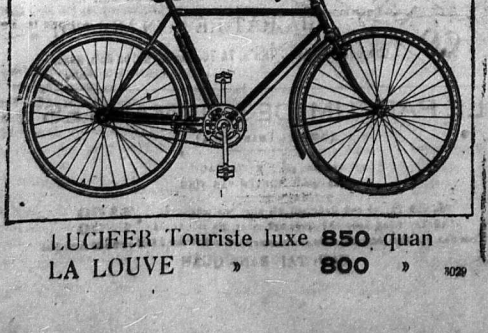
Tạp san số này (thứ năm) ngày 12 Mars 1920, các nhà mua vé được rõ điều chắc chắn

NHÂN GIÁ BẠC CAO

nên mua một cái xe-đạp của

XƯỞNG AVIAT

HANOI

LUCIFER Touriste luxe 850 quan

LA LOUVE » 800 » 3029

TAXÉOL ROGIER

Thuốc chuyên-môn rất mạnh để trị bệnh lậu. Trị các bệnh như Gonnorrhée. — Cystite. — Catarrhe vésical rất hiệu. — Là một thứ thuốc mới các ông thầy thuốc ở thuộc-địa đều khuyên dùng thuốc ấy.

Giá một lọ: 1$00

BÁN TẠI HIỆU BÀO-CHẾ

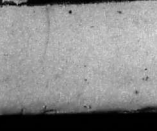
L. BLANC

31, phố Paul-Bert, Hanoi

LẠI MỚI CÓ

Kính trình qui khách,

Bản-hiệu mới nhận được crème « Vernisian » để đánh giầy ta, giầy tây bằng da láng (vernì), thứ thuốc này bôi vào láng càng để ngấm lâu da càng bóng và mềm, láng không hay rịp.

NGUYỄN-TIẾN HÀN

Bottier - Chausseur

7, Rue des Cabarets, Hanoi

Bị giả. — Giá giầy cần bản-hiệu tính theo catalogue 3 là 3 $

RẤT CÓ DANH TIẾNG!

ĐẠI-QUANG ĐẠI-DƯỢC-PHÒNG

BOULEVARD Tông-đốc Phương, N° 25 — CHOLON

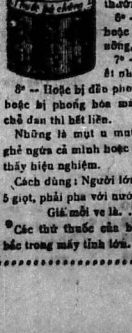
DẦU THƯỢNG-HẢI N° 38

Chữa trị các chứng bịnh kể ra sau này:

1° — Bốn mùa cảm mạo nghẹt mũi, nhức đầu, tay chơn bải hoải, cảm nhằm khí độc, trong uống ngoài thoa thảy đều dùng được.

2° — Trẹo trực đau bụng, ăn uống không tiêu, sình bụng ợ chua, lòng nhu lửa đốt, trong bụng quặn đau, trúng thử trúng bàn, ngoài thoa trong uống, cũng đều dùng được.

3° — Đàm lên chận nghẹn, bất tỉnh nhơn sự, hàm răng ngậm cứng, tức thì phải dùng dầu nầy mà thoa nơi phía trong mũi và thoa luôn nơi màng tang thoa dưới cổ hai bên cuống họng phải thoa cho thường thì tỉnh lại liền.

4° — Ho hen khò khè, đàm lên chận nghẹt, hơi thở không được thông thì phải lấy dầu nầy mà thoa nơi cuống họng và trước ngực cho thường lại phải nhỏ chừng 10 giọt dầu nầy vào một chút nước sôi mà uống thì sẽ thấy hiệu-nghiệm.

5° — Đờn-bà nằm bếp mà bay xây xẩm, hoặc nhức đầu đau bụng thì phải lấy dầu nầy mà thoa hai bên màng tang, trên ngực dưới bụng rồi cũng làm theo cách nói trên đây mà uống thì thấy sự hay, hoặc người có thai mà đừng thường dầu nầy thì lại càng tốt lắm.

6° — Con nít bị kinh phong mửa là ngày đêm là khóc, hoặc hay ọe sữa trong ruột có phong, ngoài thoa trong uống, hiệu-nghiệm như thần.

7° — Đi tàu say sóng mà mửa, hễ biết dùng dầu nầy thì tự nhiên vô sự.

8° — Hoặc bị đều phong đau nhức, hoặc bị phong thấp, tay chơn nhức mỏi, hoặc bị phong hóa mà đau răng, phải dùng dầu nầy mà thoa xát nơi mấy chỗ đau thì hết liền.

Những là một u mụt nhọt, các thứ ghẻ chốc, con nít bị thai độc mà sanh ghẻ ngứa cả mình hoặc bị muỗi cắn, hoặc sâu cuống cứ dầu nầy mà thoa thì thấy hiệu nghiệm.

Cách dùng: Người lớn mỗi lần 5 giọt đến mười giọt, con nít từ 1 giọt đến 5 giọt, phải pha với nước trà hay là nước sôi mà uống.

Giá mỗi ve là..... 0$25 | 12 ve là..... 2$50

Các thứ thuốc cần bổn được phòng có gởi bán khắp cả các tiệm thuốc bắc trong mấy tỉnh lớn. 3061

NHÀ BÀ-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Muốn chữa khỏi các bệnh về đường tiểu-tiện thì nên dùng thuốc:

ABLENNOL

là thứ thuốc chữa bệnh lậu rất thần hiệu.

Chế toàn bằng chất: Santalol
chất: Salol
và chất: Uroformine

Giá: 1$20 một hộp

Cải-lương Hí-viện

RẠP HÁT MỚI

42, Phố Hàng Bạc, Hanoi

Tối thứ sáu 30 Juillet
diễn
TẤM LÒNG SON

Sự-tích rất, hay, có bổ-ích cho gia-đình giáo-dục, lại làm giọng hát chèo nghe rất thú-vị.

Tối thứ bảy 31 Juillet và tối chủ nhật 1er Août

Bản-viện cho các Cô các Cậu học-sinh thuê để hát lấy tiền quyên vào Hội Bảo-Anh. Xin nói để các hiệt-quý hội-viên Hội Cải-lương Hi-viện biết rằng: hai buổi hát này lấy tiền để làm phúc, vậy các ông các bà có đến xem cũng nên mua vé giúp việc làm phúc.

Nhà Ba-chuông

TỨC LÀ HIỆU
Bào-chế MONTÈS
54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Thay hoạt sắc.
Trị bệnh mất máu, khí huyết suy yếu, thần-thể mỏi mệt gầy còm, hay có kinh huyết sinh ra rào phải, làm cho hay ho nữa.

Ấy là:

THUỐC NƯỚC BỔ HUYẾT MÁU HỒ 1$40

Tại hiệu CHARMEUSE

PHỐ LIÊN-TRÌ, số 43, HÀ-NỘI
(Cuối đường hàng Kèn, bên tay phải, sau Hội-chợ)

CÓ BÁN:

Các thứ mũ đàn-ông, đàn-bà, trẻ-con; — tất tay, tất chân, khăn quàng cổ; — áo đàn-bà, con-gái; — tạp hóa; — giầy đàn-ông; — khăn bàn, khăn ăn, khăn mặt, khăn tắm, khăn giải giường; — các thứ vải; — áo *sơ-mi* đi lễ, người lớn, trẻ-con, áo *sơ-mi cellular*, áo-ngủ; — đồ chơi; — kẹo; — rượu *Champagne*; — nước-hoa; — vòng-hoa, vân vân.

Hiệu « CHARMEUSE » bán theo giá tiền tây rất rẻ. 3064

Dépuratif Ribal

Thuốc tẩy huyết và tiêu độc

Thuốc này rất hiệu, rất có tiếng, nên thành ra một thứ thuốc rất quý. Dùng trị bệnh ngoài da rất hiệu.

Giá tiền: **1$30**

Pommade Ribal

Làm cho đỡ đau, trừ trùng-độc, làm cho lên da, dùng để trị các bệnh lở, và các bệnh ngoài da. Thuốc ấy dùng phụ vào với thuốc Dépuratif Ribal.

Giá tiền: **0$90**

Bán tại hiệu Bào-chế

L. BLANC

31, phố Paul-Bert, Hanoi

3040

Khoản thứ 47. — Các ngài viên chức, hiện đương làm việc, hết cả nguyện đã có hàm gì, dù chiếu theo bằng ngạch hiện thời thấp vào hạng thứ nhất ngạch mới sẽ bằng ngạch ngang với bằng hiện thời.

Nhưng mấy người hiện hàm cao hơn bằng ngạch mới sẽ do quan Khâm sứ đặc-biệt đặt một hội đồng riêng để mà xử trí, những người thừa hưởng ngạch mới thăng hàm sẽ chiếu theo thể lệ thăng thưởng đã nói trong xử trí tổng diều thuộc về khoản 7 thứ 3 và thứ 9 mà làm. Khi nào những hàng người ấy mà bằng ngạch với hiện hàm ngang mới nhau mới được hưởng sự thăng trật.

Khoản thứ 48. — Những người chưa được bổ sẽ tùy theo sự cần thiết thư thứ mà ấn bổ chánh bát phẩm, người nào có điều khiển cũng được bổ cho hàm tùng thất phẩm.

(Còn nữa).

BÌNH-THUẬN

Lời tuyên-ngôn cùng hạn đồng-sự: về các trường Âu-học. — *Bản-quán có tiếp được bài sau này của một viên giáo sư ở Bình thuận nhờ đăng báo.*

Tàm các anh em,

Tôi lấy làm hân-hạnh mà giáp mặt đồng đủ các anh em đồng-sự chúng ta đây, vậy anh em tỉ-tỉnh mà dung thứ, vì học thiển tài sơ, dâu dám khoe mình trí-thức, song thấy nhiều sự đáng, thiệt hại và không công bình, áp chế cái nghề-nghiệp của chúng ta, nên chi dẫu lời quê-kịch thế nào đi nữa, tôi cũng xin đem ý-kiến hèn mọn mà bộc bạch ra đây, cúi xin các bạn đồng sự chúng ta để lời bình-luận cho xác đáng mà đặng tìm phương châm mà đính chánh lại, chớ để vậy thì thiệt-thòi xấu-hổ, làm mất cả danh-giá hai giới giáo sư, mà lại làm cho dân-chúng để lời khinh-bỉ, (cái nghề làm thầy giáo còn ra chi), thiệt rất buồn thay!! rất thẹn thay!!

Kể từ ngày phong-trào nhật-tân, dân-trí tiệm-khai, từ thành-thị cho chí thôn-giã, đến chốn man-di, đâu đâu nhà-nước cũng thiết-lập học-đường, đặt khoa thi sử giáo sư, nghị-định ra chương-trình điều lệ để chọn người có học-thức tài-năng, đem văn-hóa đến mở mang trí-thức cho trẻ con, luyện tập nết-na, trau dồi đức-hạnh cho trẻ con sau này, thành ra người dân tốt trong nước, vậy thì chức giáo-sư cũng có dự được một phần trách-nhiệm rất quan-hệ cho quốc-dân ta vậy, vậy nên nhà nước lương-triều có định ra điều-lệ chương-trình trường Âu-học, ra từ ngày 1er octobre 1924 của bộ học như vậy: Phàm các thầy giáo mới nhập-ngạch, bổ dạy các trường Âu-học thì được dự vào hạng miễn-sai; nếu dạy đỗ được chân hạn năm năm, mà không có can lỗi gì, thì được thưởng thọ tăng sẩm-phẩm mà được năm, thì thưởng chánh cửu phẩm, được một năm, thì được thưởng bát-phẩm. Đến mười bốn năm, thì được thưởng chánh bát phẩm sai hàm. Còn tiền lương thì thy theo làng lớn nhỏ mà chi cấp, từ năm đồng, hoặc mười đồng, hoặc mười hai đồng là cùng, nay nhà nước có nghị-định dạy thêm môn bản-xứ thì mỗi tháng được mười lăm đồng; ấy hay; theo ai cũng khéo tính thật, tưởng lương của giáo-sư ngày nay mỗi tháng mười lăm đồng (15$00) là tàn dụng, và đã nuôi vợ con rồi, nên chi trong hai tháng nghỉ hè, lại trừ tiền lương dạy thêm hàn đi, mà trong mấy tháng nghỉ hè mấy thầy giáo-sư còn phải đi học sư-phạm một tháng tại Phan-thiết tốn hao mất hai chục đồng (20) nào là thuê nhà, tiền cơm tháng, tiền hành-lý, tiền lộ-phí nữa, mà ai có biết cho chăng?

Vả lại hiện nay trình độ văn-minh một ngày một tấn, sự mở mang học thức càng ngày càng cao, nên chi nhà nước bảo-hộ mới lập thêm trường độ nhị phòng, độ-tam-phòng để-tứ-phòng và đặt thêm hạng trợ giáo có bằng trung-đẳng tốt-nghiệp, sơ-đẳng, tốt-nghiệp, sư-phạm tốt-nghiệp, để bổ dạy các lớp học trò đã khá, đã biết việt, biết đọc sách, biết tính-toán biết trí khôn, mà những tên học trò ấy ở đâu mà đưa đến? Hay là chúng nó học sẵn ở nhà chăng?

Không phải ở các trường Âu-học mà có các thầy Giáo-sư ghe phen cực nhọc, rèn tập nồng nàn, lăng ngày còn mãng, còn hộp bọ, hộp bưởi chưa nên một tiếng gì, như vậy các thầy Giáo-sư có phải là người trồng hạt giống, tưới nước bón phân hằng ngày, cho mầm được tốt thêm tươi, còn mấy thầy Trợ-giáo có phải tay sẵn sóc, bởi có bắt sâu mỗi buổi, cho cây đâm hoa kết quả. Ấy là vườn hoa xinh đẹp, người khai hóa là thợ vun trồng, trường học văn-minh người khai-hóa là thầy dẫn nào đó u? Song le cứ lấy công lý mà xét ra, lấy sòng-bình mà luận đoán, lấy nghề-nghiệp mà so sánh, thì chức trợ-giáo và chức giáo-sư đâu là một người đồng làm việc một nghề, đồng một tôn-chỉ; cũng là đồng thầy dạy học, có khác cái dân? Nếu lấy tiền lương mà sánh, lấy phẩm hàm mà so, thì khác nhau xa như trên giời dưới vực, lương mấy ông Trợ-giáo mỗi tháng bốn năm chục, mà còn nào là tiền phụ-phí, tiền vợ con, một đôi năm thì tăng lương, mỗi lần tăng lương thì phẩm hàm càng cao thêm lên; chứ như mấy thầy Giáo-sư, từ khi ra dạy đỗ đến nay, kể tám, chín năm, người năm bảy năm, nhiều phen đã gởi đơn kêu nài cùng quan trên, mà lương thì cũng chẳng thấy tăng thêm, phẩm hàm cũng không thấy thưởng. Lại mới đây tôi tiếp được tỷ thông-tư ở sơ-một viện sứ rằng: những thầy giáo-sư đương tại chức, thì phải nếp thuế thân đóng-niên hai đồng hai cắc, còn mấy thầy nào đã về nhà, thì rũ dán đồng thọ thuế.

Vậy xin anh em đồng sự chúng ta xét tình liệu lẽ nào, để giải-quyết cái vấn-đề trên kia, thì tôi rất mong thay! rất mến phục thay!

Nay kính cáo

Một người trong hạng thầy giáo sư ở Phan-thiết

新民書館

MỚI XUẤT-BẢN:

TRUYỆN CỔ-TÍCH

Tập thứ II

Giá: 0$20 — Cước: 0$12

VÓ QUÍT DÀY MÓNG TAY NHỌN

Truyện Trinh-thám

Giá: 0$15 — Cước: 0$15

Mua cả hai thứ trên đây, cước 0$25

3038 TÂN-DÂN-THƯ-QUÁN

GƯƠNG SOI các kiểu: chữ-nhật, bau-dục, miếng-chánh, lục-lăng, vân vân... vào tủ áo, bàn rửa mặt, gương treo, KÍNH vào «PARE-BRISE». Auto đủ các kiểu.

Xin viết thư cho hiệu:

TRỊNH-XUÂN-NGHĨA, 7 Rue du Chanvre, Hanoi lấy giá. 3058

NHÀ BÀ-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Trong những độ trời nóng, thời tiết thay đổi, thường gây nên bệnh ghip.

Mắc bệnh ghip, thường sốt ho, nhức đầu, đau ở khớp xương.

Muốn trị bệnh ghip, chỉ có một thứ thuốc, là:

Cachets du Docteur Rascol

0$60 một ống sáu cachets

3061

Máy điều khuyến về cách đề-phòng bệnh đau mắt.

Quan Bac-Sỹ CASAUX, hiện bây giờ làm giám-đốc Nhà thương chữa mắt ở Hanoi, khi có đại hội-đồng bàn về các chứng bệnh xứ nóng tại Saigon năm 1913, đã nói rằng xứ Đông-dương là một xứ nhiều người lòa thứ nhất.

Quan Bác-Sỹ ấy lại nói rằng phần nhiều những mục-tật ấy cũng chỉ tại các chứng đau mắt thường mà sinh ra, nếu sớm biết chữa thì không đến nỗi nào.

Mà bệnh đau mắt lại là một bệnh người Annam mắc phải không biết bao nhiêu mà kể.

Vì thế cho nên phải tìm phương ngăn-ngừa bệnh ấy, và khi mới đỏ mắt, có nhức mắt, đã phải chữa ngay; phải có một thứ thuốc đau mắt rất kiến hiệu là vì lẽ ấy.

Bản-hiệu đã đến tận quan danh sư, mới nói đến trên kia xin một cái đơn để chế ra một vị thuốc đã rẻ tiền mà lại kiến hiệu mà tra vào mắt không đau. Thuốc nhỏ theo đơn ấy chính là thuốc.

COLLYRE JAUNE

saion formula du Docteur CASAUX

Hiệu bào chế CHASSAGNE

● Lafon và Lacaze ●

ủy bằng bào-chế sự nhất hạng tại Đại-hạng Paris, kỉ-nghệ

82, Rue Paul-Bert, Hanoi

SẢN-NHIÊN-ĐÀI

Tối thứ sáu 30 Juillet 1926

BÊ BÀNG MẤY HỒI AI

Hữu tình mà hóa vô tình,
Để ai ôm đàn đại hình vì ai,
Tưởng rằng đáng bậc là trai,
Tình trong cuộc nọ ra ngoài thế kia.

Tối thứ bảy 31 Juillet 1926

TRƯỜNG TU CÔNG CHÚA

Tưởng rằng ngỡ hại phong ba,
Rầy run sang nước dân bà mọc râu,
Giang hồ vùng vẫy bấy lâu,
Ơn xưa trọn vẹn ngãi sau vuông tròn.

3006

TAM-TINH-Y-QUÁN

(Phố hàng Ghế-gụ, số 16, Nam-định)

Thuốc lậu về giang-mai, bần-hiểu chữa khỏi và đốt nọc, không tốn tiền, lại sinh đẻ như thường, mỗi chai 1 p. 00, thuốc thứ 2 p. 50, giang lở đáng khoán khỏi 1 p.00 bệnh giang lợy bệnh trĩ mọc thêm thịt ra thời chữa cắt theo lối bác-học mỗi bận 1 p.00, mọc lên hay giang mà lây sang người đàn bà, sinh ra bệnh không đẻ, hoặc sinh ra bệnh đái mắt đỏ, thời đáng thuốc 3 p. huyết tiên nọc, mỗi hộp 1 p. 50 thứ tán sao 1 p. 50 một chai.

Thuốc cai nha phiến ngài nào ăn nặng đã lâu năm cũng khỏi, người vấn khỏe và đi làm được, không phải nằm, hàng mất 7 p. 10 hàng nhỏ 1 p. 00, chai con 0 p. 50. chữa đau mắt có lông quặm ra lông mi bần hiệu chữa cắt và khâu mắt đẹp không có sẹo lông mi giữ thời khỏi, mỗi mắt 1 p. 00 thuốc ngoài.

Bần hiệu chữa đủ các chứng bệnh mới, lâu, nguy trọng, sẽ sống phúc còn, chữa cũng được nói sinh khởi tử, người giàu có lắc phải giá, người nghèo cùng quá không có tiền xin thuốc uống cho, chứng các chứng như sau này: đàn ông mộng tinh, di tinh, lậu tinh, hoạt tinh, tinh loãng, tinh không được dương lợy; đàn-bà kinh thấy không đều, huyết ít, hư-yếu đau, huyết bốt, huyết loãng, kinh bấy ra lâu miên không đẻ, hay có đẻ không nuôi bền đái, đàn ông đàn bà đau bụng đau thốc, kinh phong thấp, phù thũng, cổ chướng, trẻ hai trẻ con kinh giản thổ huyết, khắc huyết, lị huyết, tiêu huyết, ho lao, ho hen, đàm suyễn thở, thổ ra bằng huyết, ngày ra huyết tiểu, sỏi hòa, tiểu sắc, đau đầu hoặc thiên thống, khi hư, gia mất ăn 1 p. 00, hay nôn chai nào tả 5 p. 00, 6 hộp thuốc đau mắt đánh mảng nang tốt nhất 1 p. 00, chai con 0 p. 50, các thứ thuốc trẻ con 0 p. 50, 0 p. 20 một chai.

Các tỉnh ở xa viết thư về xã bệnh, bần hiệu cắt thuốc tới nơi cách tinh hảo giao ngân, chỉ nào không gởi được contre remboursement, xin cho mandat trước, để cho M. TRẦN-BÔNG-SỞ dit TAM-TINH, phố hàng Ghế gụ, số 16, tỉnh Nam-định. 3039

PHẤM,

Thứ chè tốt thời quanh năm nắng lúc nào cũng thơm ngon.

Thường làm hạng chè chỉ vào độ đầu xuân thì uống được, ít lâu thì nhạt nhẽo. Đây là hạng chè già lá cho nên gìn giữ đến thế nào cũng không tránh khỏi được sự biến-động.

NHƯ,

Muốn được hạng chè chính hiệu NINH-THÁI thời quanh năm lúc nào cũng ngon thơm. Vậy qui-khách muốn tránh sự biến-động ấy xin chực tiếp quá bộ chiếu cố cho bản-hiệu tại Hà-nội, Haiphong và Nam-định.

NINH-THÁI-HIỆU

số 70, phố hàng Ngang, Hanoi
số 113, phố Khách, Haiphong
số 78, phố hàng Trống, Nam-định

3023

Rượu bổ-đào

● TONIQUE TONKINOIS ●

Có tờ chứng-chỉ ban khen của HOÀNG-THƯỢNG

● Theo bình tự-nhiên in ra đây, chứ không như có mấy thứ rượu về những bình lọ, làm bộ-cười cho tri-con và người có tri khôn thì không ai có thể tin được!

● Các thứ rượu nho càng ngày càng thấy nhiều mãi ra, nhưng xét ra thì chỉ có thứ « Tonique Tonkinois » là có giá-trị hơn cả vì rượu ấy bao giờ làm cũng rất là cẩn-thận, đã từng được sẵn chỉ của quốc-vương Bảo-đại và Hoàng hơn khen.

Vậy như thế, thì các ngài cũng chỉ nên dùng thứ rượu ấy và nên nhớ kỹ lấy cái dấu hiệu của thứ rượu ấy.

Rượu này đã kê-cứu theo thủy-thổ và tính-chất người phương Đông mà chế ra, cho nên người bản-xứ già, trẻ, đều dùng được cả! Xưa nay chưa có ai đã dùng mà chê được! Giá bán rất rẻ: 2$25 một chai lớn; từ sáu chai giở lên sẽ trừ hoa-hồng, tây theo nhiều ít.

Bản-hiệu không cần phải vẽ những hình kì-dị làm lạ mắt thiên-hạ và trò-chơi cho trẻ-con, lại kể những truyện khó tin, người có kiến-thức chẳng ai tin được. Đã vậy giá hèn lại đắt quá, mà vị-tất có được công-hiệu cho tinh-chất người bản-xứ.

Bào-chế MONTÈS

54, Phố Tràng-tiền, 54

HANOI

Xin xem tờ các cơ-hoạch của bản-hiệu ở trong báo này.

Agents généraux en Indochine: ESTEVENAS & CHAUVIN

Trăm năm... Nghìn năm...!

Bài văn đề ảnh của ông Tản-Đà Nguyễn-khắc-Hiếu chủ-nhân « *An-nam tạp-chí* » có câu rằng:

« Trăm năm là lành cõi trần.
« Nghìn năm mình giữ tinh-thần chớ phai! »

Các Ngài muốn dùng nước ảnh « *Nghìn năm* », nghĩa là vừa tốt lại vừa bền ấy, nên đến xem nhà kính mới của hiệu HUONGKY - PHOTO Hanoi. 3039

TÔ-HỒNG-ANH

HIỆU MAY QUAN ÁO TÂY

Có đủ các hàng đũi, vai t ăng, vải fil, sipaga, laine, g.bardine may quần áo mùa hè, các thứ vải may chemise rất đẹp.

ĐƯỜNG FRANCIS GARNIER, SỐ 1 (TRÔNG RA HỒ HOÀN-KIẾM)

Từ khi bản-hiệu khai trương đến giờ, được các qui-khách tin-dùng nhiều lắm. Cả thịnh-tình ấy bản-hiệu rất lấy làm cảm tạ các ngài và xin đoan rằng hàng càng đắt thì bản-hiệu lại càng cố gắng sao cho được vừa lòng các ngài. 3060

KHÁCH SẠN

(CAFÉ - RESTAURANT TONKINOIS)

LÊ-VĂN-AN

Xế cửa nhà máy đèn

ANNAM QUI-NHƠN

Kính trình qui-khách,

Tôi mới mở nhà khách sạn rộng-rãi sạch-sẽ có đủ:

— Buồng ăn (cơm ta, cơm tây.....)
— Buồng ngủ (dường ta, dường Hồng-kông, nhà tắm.....)
— Nhà để xe và xe ô-tô cho thuê.....

Xin các ngài chiếu cố.

Đánh giây thép thì đề: LEVAN AN Quinnon

3062

THUỐC CHỮA BỆNH KHÔNG NGỦ ĐƯỢC, BỆNH ĐAU GAN, BỆNH BUỒN BỰC

Khi nào người ta đau não, đau gan, thì thấy không ngủ được, đau gan, đau cốt, nghĩ không ra việc, đau lưng, đau ngực, ngủ thì chập chờn, thấy trong mình khó ở mà hình như điên dại, công việc không muốn làm, nếu không chịu chăm ngay thì chết cũng nên.

Trong những xứ nóng, mà muốn cho ngủ ngon giấc, khi thức dậy không thấy nặng đầu, thì chỉ nên dùng thuốc *Neurinase*. Thuốc này sẽ dùng cũng được, đủ trẻ con, ông già, con gái, đàn bà đến tuổi hay sinh bệnh và các thứ bệnh thương gân.

Ở các hàng bào-chế lớn đều có bán cả. 2056

TE-EPARSOL

Thuốc này các thầy-thuốc đều dùng. Ở các nhà-thương Đông-dương đã thí-nghiệm. Là một thứ thuốc tốt, rất công-hiệu, để thay thuốc tiêm (914).

Để trị bệnh :

Bệnh giang mai.

Bệnh sốt-rét ngã-nước.

Ống lớn 30 viên. Ống nhỏ 15 viên.

Ở các nhà bào-chế có sách dẫn bảo mọi việc về cách dùng. 2061

Dù các ngài đau dạ dày đến thế nào mặc lòng, hễ dùng :

Thuốc bột Saint André

thì sẽ thấy kiến hiệu tức thì.

Các sự đau đớn đã tiêu tán đi, các ngài lại được khỏe mạnh như thường.

Thuốc bột Saint André

lại chữa các bệnh như là : đau tỳ vị, bệnh đầy, bệnh ợ chua, vân vân...

Giá bán : 0$85 một lọ

Hỏi tại hiệu Bào-chế

CHASSAGNE

59, Rue Paul Bert, Hanoi

3023

Thuốc chữa bệnh sốt rét rừng rất thần-hiệu. Chỉ uống một lọ cũng đủ khỏi bệnh.

Ở các hàng bào-chế Đông-pháp có bán cả. 3023

INJECTION PEYRARD D'ALGER

Thuốc thuộc hiệu này chế ra đã lâu rồi và hiệu nghiệm hơn các thứ

ĐỂ TRỊ BỆNH ĐAU-LẬU

mới bị hay là đã để lâu rồi

Trong 232 người A-Rập dùng thuốc này thì lành bịnh hết 231 người

(Y theo lời phúc các bác-sỹ ở Alger)

BÁN TẠI SỞ, SPÉCIALITÉS PEYRARD

44, Rue de Grenelle, PARIS

và cũng các nhà thuốc có danh

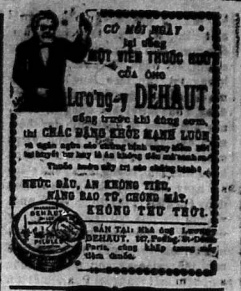
RHOMNOL

Là các nhà Laboratoire Leprince, là một thứ thuốc bổ rất mạnh, cho những người vì lao-động quá mà sup-nhược, và những người nhức-mỏi trí-não, nó thần-kinh, rất linh nghiệm.

Thuốc viên : Mỗi ngày 4 hay 6 viên.

Tại tất cả các nhà Bào-chế và nhà-hộ đều có bán.

Nhà Bán-đồ « TÂM-TÂM » Hà-nội, ở phố hàng Trống. Chủ-nhật, thứ năm mão cũng có bán từ tám giờ sáng.

HOÀN-CẦU TIỆN DỤNG

Các ngài dùng giấy vấy, giấy ta nên dùng « cao-su sống » « caouchone crêpe » để rất nhẹ-nhàng và lại bền. Bản-hiệu mới nhận được bên Mỹ gửi sang có đủ mùi đủ cỡ đóng giấy và các thứ đã dùng để đóng yên-ngựa, hòm da, va-li, cặp sách cùng các vật-dụng bằng da. Bản-hiệu lại mới có các kiểu giấy mới, đem in thành ca-ta-lo đã kính-tặng.

Bản-hiệu chuyên chế các nghề này đã lâu năm, các ngài chiếu-cố đến đã biết, vậy bản-hiệu lại càng gắng sức cho công-nghệ thêm tinh-xảo, cho khỏi phụ lòng chiếu-cố của các ngài. Thật vậy, bản-hiệu không dám dùng lời quảng-cáo quá-đáng viên-vông mà không vừa ý các ngài.

GIANG-THỊNH

3.069 *N° 1, rue Jules-Ferry, HANOI.*

SÂM-BANH CỐ TRẮNG

Duc de Brémont

Rượu ngon

GIÁ RẺ

Bán tại : L'Union Commerciale Indochinoise et Africaine Haïphong, Hanoï, Nam-định, Bến-thủy, Thái-bình, Yunnanfou, Tourane, Huế, Qui-nhơn, Nha-trang, Đông-hới, Thu-xá, Saïgon, Pnom-Penh. 3007

COLLYRE JAUNE

SEULE LA FORMULE DU

DOCTEUR CASAUX

DIRECTEUR DE L'INSTITUT OPHTALMOLOGIQUE

PROFESSEUR A L'ÉCOLE DE MÉDECINE DE L'INDOCHINE

THUỐC CHỮA MẮT CỦA QUAN Y-KHOA BÁC-SĨ CASAUX

Giám-đốc nhà thương chữa mắt hàng Gà, Hanoï, đã kinh-nghiệm mà chế ra để chữa cho người Annam.

Kiến-hiệu lạ thường — Không sốt

Để lâu không hỏng — Rẻ tiền

Giá một lọ có cả ống nhỏ rọt. . . . . 0$30

ĐỘC-QUYỀN BÁN TẠI :

PHARMACIE CHASSAGNE

59, Rue Paul-Bert, Hanoi

GRANDS MAGASINS RÉUNIS

PHỐ PAUL-BERT. — HANOI

TẠI GIAN HÀNG BÁN CÁC VỊ ĂN THỨC UỐNG

Hộp ốc 24 con	*Một hộp :*	10 fr. 50
Kem hạt rẻ FAUGIER	*Một hộp :*	5 fr. 80
Choucroute nguyên hình	*Một nửa hộp :*	3 fr. 00
Chocolat MENIER, thành bánh	*Một kilo :*	16 fr. 00
Artichauts AMIEUX	*Một phần chia tư hộp :*	7 fr. 00
Lá hareng ngâm rượu vang trắng Amieux	*Một hộp :*	8 fr. 40
Quả Ô-li-ve xanh hay đen	*Một kilo :*	12 fr. 00
Phosrao có đường	*Một hộp :*	11 fr. 20
Phosrao không có đường	*Một hộp :*	13 fr. 20
Bánh ZOZON VERDURAZ	*2.0 gr. :*	2 fr. 90
Petit Beurre BISCUTERIE ALSACIENNE	*Một hộp :*	12 fr. 00
Purée de tomate AMIEUX	*1/8 hộp :*	3 fr. 20
Rillettes de campagne	*Một hộp 110 gr. :*	4 fr. 50
Đường St Louis	*Một kilo :*	6 fr. 50

Sữa đặc ngọt Berna. Thượng hạng một hộp. 0$30

3005

Hiệu bào-chế J. BLANC

L. BLANC kế-nghiệp

Lập tự năm 1886, ta thường gọi là hiệu thuốc Lập-lăng ở phố Tràng-tiền (Rue Paul Bert) số 31, Hanoï-Tonkin

Giây nói số 89

NÊN ĐẾN ĐÓ MÀ HỎI !

CHO KOLA COCA. — *Rượu bổ để cho những người ốm về dàn bà ở cữ* . . . . . *Một lít re :* 2$40

Trước khi ăn cơm uống một cốc con.

ELIXIR HISTOGÉNIQUE. — *Thuốc nước. Một chai :* 1,25

GRANULÉ HISTOGÉNIQUE. — *Thuốc hạt. Một chai :* 1,25

Đều là thuốc trị bệnh lao, bệnh ghịp và các bệnh đau phổi rất hay, người lớn trẻ con đều dùng được cả.

SIROP D'HÉMOGLOBINE SOLUBLE. — *Thuốc trị bệnh hao mòn xanh xao rất là thần hiệu. Mỗi lần trước khi ăn cơm uống 3 hay 4 muỗm* . . . . . *Một chai :* 1,25

HUITRES NOTAL, Circulation du Sang. — *Thuốc làm cho mạch máu chạy đều* . . . . . *Một chai :* 0,80

Ai ở xa có cần hỏi gì cứ viết thư về, bản-hiệu xin trả lời ngay. Tiện gửi hàng phiền người mua phải chịu. 3005

PHILIPS

的福里蜀南洋行

Độc-quyền đại-biểu : DIETHELM & Cie

46, Avenue Clémenceau, Haïphong

NHÀ BÀO-CHƯỜNG

CŨNG LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Những người xanh vàng, huyết kém, nhất là con gái, những người đau mới khỏi, những người bị ngã nước mới khỏi nên dùng thuốc :

Peptonate de fer MONTÈS

Trước mỗi bữa cơm chính uống mấy đọt.

Giá tiền 0$90

Bệnh hen

Dùng ngay thuốc ESPIC trị chóng nổ và chóng khỏi.

Bán một hộp, 2$. tại tất cả các hàng Bào-chế và tại phố St-Jacques, số 20, Paris.

Nên nhận cho kỹ 3 ESPIC ở trên đầu thuốc.

Rắc thuốc bột

SUDOL

thì tức khắc tuyệt nọc

RỆP-SẦY

Lúc đang ngứa ngáy khó chịu được rắc thuốc Sudel thì thấy dễ chịu lạ thường, mà sau rệp-sầy không mọc lên được nữa.

Thuốc này quý vô cùng, mà giá lại rẻ.

Một hộp lớn : 0$50

Bán tại hiệu Bào-chế

CHASSAGNE

Số nhà 59, phố Tràng tiền

HANOI 3023

BANQUE DE L'INDOCHINE

ĐÔNG-PHÁP HỘI LÝ NGÂN HÀNG

東法滙理銀行

SÁNG LẬP RA TỪ NĂM 1875

Có những chỉ-dụ sau này chuẩn cho được hưởng-thụ đặc quyền tại : 27 Janvier 1875, 20 Février 1888, 10 Mai 1900, 4 Janvier 1901, 12 Janvier 1911, 13 Janvier 1922, 27 Janvier 1923, 10 Janvier 1924, 16 Janvier 1925, 16 Juillet 1925 và 11 Décembre 1925.

	Tư bản dự định : Francs	72.000.000
	Tư bản nộp rồi : »	68.400.000
Tổng cộng khoản dự-bị ngân		
ngày 30 Juin 1294 : »		84.089.020

Chánh quán tại : Paris (VIIIe), 96, Boulevard Haussmann

Chánh trị-sự :	M. A. DE MONPLANET, Hộ-bộ tổng thanh-tra hàm, Chánh chủ ngân hàng Crédit Commercial et Industriel, Chánh chủ công-ty mỏ Than Hongay (Société française des Charbonnages du Tonkin).
Phó trị-sự :	M. STANISLAS SIMON, trị-sự công-ty Điện-Việt Thiết-lộ.
Tổng chủ nhiệm :	M. THOUN DE LA CHAUME, nguyên Hộ-bộ thanh tra.
	Các chi quán :
Tại Đông-Pháp :	Nam-kỳ : SAIGON.
	Trung-kỳ : TOURANE.
	Bắc-kỳ : HAIPHONG, HANOI.
	Cao-mên : PNOM-PENH, BATTAMBANG.
	Quảng-châu-loan : FORT-BAYARD.
Tại Vân-nam :	MÔNG-TỰ, VÂN-NAM-PHỦ.
Tại Tiêm-la :	BANGKOK.
Tại Ấnh thuộc-địa :	SINGAPORE.
Tại Trung-hoa :	BẮC-KINH, THƯỢNG-HẢI, THIÊN-TÂN, QUẢNG-ĐÔNG, HƯƠNG-CẢNG, HANKÉOU.
Tại Phi-châu :	DJIBOUTI.
Tại Tân-thế-giới :	NOUMÉA.
Tại Tahiti quần-đảo :	PAPEETE.
Etablissements français de l'Inde :	PONDICHÉRY.

Điện viết tắt để gửi điện-tín : INDOCHINE.

THUỐC HÉMOGLOBINE BYLA

Trừ bệnh huyết suy rất mạnh

CUNG CẤP MẠNH MẼ BÉO TỐT

Là thứ thuốc bổ huyết mạnh nhất

Xin hỏi tại hiệu BYLA

26, Avenue de l'Observatoire — PARIS (France)